

# Еванђеље по Јовану

## Реч постаје тело

**1** У почетку је била Реч, и Реч је била код Бога, и Реч је била Бог. <sup>2</sup>Она је у почетку била код Бога. <sup>3</sup>Све је кроз њу постало и без ње није постало ништа што је постало. <sup>4</sup>У њој је био живот и тај живот је људима био светлост. <sup>5</sup>И светлост светли у тами и тама је није обузела\*.

<sup>6</sup>И појави се човек, послан од Бога, по имену Јован. <sup>7</sup>Он је дошао као сведок, да сведочи за светлост, да кроз њега сви поверују. <sup>8</sup>Он сам није био светлост, него је сведочио за светлост.

<sup>9</sup>А он — истинска светлост која просветљује\* сваког човека — дошао је на свет\*. <sup>10</sup>Био је на свету и свет је кроз њега постао, али га свет није препознао. <sup>11</sup>Својима је дошао, али они га нису примили. <sup>12</sup>А онима који су га примили, дао је моћ да постану Божија деца — онима који верују у његово име, <sup>13</sup>који нису рођени природним путем\*, ни од воље тела, ни од воље мужа, већ од Бога.

<sup>14</sup>И Реч је постала тело и настанила се међу нама, и ми смо гледали њену славу, славу Јединорођенога од Оца, пуног милости и истине.

<sup>15</sup>Јован сведочи за њега и виче: »Ово је онај за кога сам рекао: 'Онај који за мном долази, већи је од мене јер је био пре мене.'«

<sup>16</sup>Од његове смо пунине сви примили, и то милост на милост. <sup>17</sup>Јер, Закон је дат преко Мојсија, а милост и истина дошли су кроз Исуса Христа. <sup>18</sup>Бога нико никад није видео. Јединорођени Бог\*, који је у Очевој крилу — он га је објавио.

**и тама је није обузела** Или: али тама је није разумела просветљује Или: обасјава

**сваког ... свет** Или: сваког човека који долази на свет природним путем Дословно: од крви

**Јединорођени Бог** У неким рукописима стоји: Јединорођени Син Божи

## Сведочанство Јована Крститеља

(Матеј 3,1-12; Марко 1,2-8; Лука 3,15-17)

<sup>19</sup>А ово је било Јованово сведочанство кад су Јудеји из Јерусалима послали свештенике и левите да га упитају: »Ко си ти?«

<sup>20</sup>Он не одби да им призна, него им отворено рече: »Ја нисам Христос\*.«

<sup>20</sup>»Па ко си онда?« упиташе га. »Јеси ли Илија?«

А он рече: »Нисам.«

»Јеси ли Пророк?«

Он одговори: »Не.«

<sup>22</sup>Онда му рекоше: »Кажите нам ко си, да можемо да одговоримо онима који су нас послали. Шта ти кажеш за себе?«

<sup>23</sup>А он рече: »Ја сам

‘глас онога који виче у пустињи:

Поравнајте пут Господњи!’\*«

као што каже пророк Исаија.«

<sup>24</sup>А неки од посланих су били фарисеји. <sup>25</sup>Они га упиташе: »Зашто онда крштаваш ако ниси Христос\*, ни Илија, ни Пророк?«

<sup>26</sup>»Ја крштавам водом\*«, одговори им он, »али међу вама стоји онај кога ви не познајете, <sup>27</sup>онај који долази за мном. Њему ја нисам достојан ни ремење на обући да одвежем.«

<sup>28</sup>Ово се догодило у Витанији, с оне стране Јордана, где је Јован крштавао.

## Исус Божије Јагње

<sup>29</sup>Сутрадан Јован угледа Исуса како долази к њему па рече: »Ево Јагњета Божијег, које односи грехе света! <sup>30</sup>То је онај за кога сам рекао: 'За мном долази човек који је од мене већи јер је био пре мене.' <sup>31</sup>Ја га нисам познавао, али сам дошао

**Христос** То јест: Месија

**1,23** Исаија 40,3

**водом** Или: у води

да крштавам водом\* да би он могао да се објави Израелу.»

<sup>32</sup>Затим је Јован овако сведочио: »Видео сам Духа како силази са неба као голуб и остаје на њему. <sup>33</sup>Ја га не бих препознао, али ми је рекао Онај који ме је послао да крштавам водом\*: 'На кога видиш да Дух силази и на њему остаје, то је онај који крштава Светим Духом. <sup>34</sup>И ја сам видео и сведочим да је ово Син Божији.'«

### Први ученици

<sup>35</sup>Сутрадан је Јован опет био онде са двојицом својих ученика.

<sup>36</sup>Кад је угледао Исуса како пролази, рече: »Ево Јагњета Божијег!«

<sup>37</sup>Кад су она два ученика чула шта је рекао, пођоше за Исусом.

<sup>38</sup>А Исус се осврну и виде их како иду за њим па их упита: »Шта хоћете?«

Они му рекоше: »Раби« — што значи »Учитељу« — »где станујеш?«

<sup>39</sup>»Дођите«, рече им он, »и видећете.«

И они одоше и видеше где станује и тог дана остадоше код њега. Било је око четири сата\*.

<sup>40</sup>Један од ове двојице који су чули Јована и пошли за Исусом био је Андреја, брат Симона Петра. <sup>41</sup>Он одмах нађе свог брата Симона па му рече: »Нашли смо Месију!« — то јест Христа — <sup>42</sup>и одведе га к Исусу.

Исус га погледа и рече: »Ти си Симон, син Јованов. Зваћеш се Кифа« — што значи »Петар\*».

### Исус позива Филипа и Натанаила

<sup>43</sup>Сутрадан Исус одлучи да иде у Галилеју па нађе Филипа и рече му: »Пођи за мном.«

<sup>44</sup>А Филип је био из Витсаиде, Андрејиног и Петровог града.

<sup>45</sup>Филип нађе Натанаила па му рече: »Нашли смо онога о коме су писали Мојсије у Закону и пророци — Исуса из Назарета, Јосифовог сина!«

<sup>46</sup>»Зар из Назарета може да дође нешто добро?« упита га Натанаил.

А Филип му рече: »Дођи па види.«

<sup>47</sup>Исус угледа Натанаила како долази к њему па рече за њега: »Ево правог Израелца у коме нема лукавства.«

<sup>48</sup>»Одакле ме познајеш?« упита Натанаил.

А Исус му одговори: »Видео сам те док си још био испод смокве, пре него што те је Филип позвао.«

<sup>49</sup>»Раби\*«, рече му Натанаил, »ти си Син Божији, ти си Цар Израела!«

<sup>50</sup>»Зар верујеш зато што сам ти рекао да сам те видео испод смокве?« упита га Исус. »Видећеш и веће ствари од ових.«

<sup>51</sup>Онда рече: »Истину вам кажем: видећете отворено небо и Божије анђеле како узлазе и силазе на Сина човечијега.«

### Свадба у Кани

**2**Трећег дана је била свадба у Кани Галилејској. А била је онде и Исусова мајка. <sup>2</sup>На свадбу су били позвани и Исус и његови ученици <sup>3</sup>па кад је нестало вина, мајка рече Исусу: »Немају више вина.«

<sup>4</sup>»Шта ја имам с тобом, драга жено?« упита је Исус. »Мој час још није дошао.«

<sup>5</sup>Његова мајка рече слугама: »Учините све што вам каже.«

<sup>6</sup>А онде је стајало шест камених посуда, од два до три метрита\* свака, какве Јудеји користе за обредно прање.

<sup>7</sup>Исус рече слугама: »Напуните ове посуде водом«, и они их напунише до врха.

<sup>8</sup>Онда им рече: »Сад заграбите и однесите трпезару«, и они тако учинише.

<sup>9</sup>Трпезар окуси воду која је постала вино па пошто није знао одакле је — иако су знале слуге које су заграбиле воду — позва младожењу <sup>10</sup>и рече му: »Сваки човек прво износи добро вино, а кад се гости напију, лошије. А ти си чувао добро вино све досад.«

<sup>11</sup>Тако је Исус своје прво знамење учинио у Кани Галилејској и јавно показао своју славу па његови ученици повероваше у њега.

<sup>12</sup>После тога, оде с мајком, браћом и ученицима у Кафарнаум, где остадоше неколико дана.

водом Или: у води

око четири сата Дословно: око десетог часа

Кифа ... Петар »Кифа« на арамејском језику и »Петар« на грчком значи »стена«.

Раби То јест: Учитељу

од два до три метрита То јест: од 75 до 115 литара

### Исус у Храму

(Матеј 21,12-13; Марко 11,15-17; Лука 19,45-46)

<sup>13</sup>Приближавала се јудејска Пасха па Исус оде у Јерусалим. <sup>14</sup>У Храму затече продавце волова, оваца и голубова, и мењаче новца који су онде седели <sup>15</sup>па од ујади направи бич и све их, заједно с овцама и воловима, истера из Храма. Мењачима разбаца новац и испрврта столове, <sup>16</sup>а продавцима голубова рече: »Носите то одавде и не правите пијаци од дома мога Оца!«

<sup>17</sup>А његови ученици се присетише да је записано:

»Изјешће ме ревност за твој дом.«\*

<sup>18</sup>Тада га Јудеји упиташе: »Којим знамењем ћеш нам доказати да ово смеш да чиниш?«

<sup>19</sup>»Порушите овај храм«, одговори им Исус, »и ја ћу га поново подићи за три дана.«

<sup>20</sup>»Овај Храм је грађен четрдесет шест година«, рекоше Јудеји, »а ти ћеш га за три дана подићи!«

<sup>21</sup>Али, храм о коме је он говорио било је његово тело. <sup>22</sup>Кад је устао из мртвих, његови ученици се сетише шта је рекао па повероваше Писмима и речима које је Исус изговорио.

<sup>23</sup>А док је за Празник Пасхе био у Јерусалиму, многи видеше знамења која је чинио и повероваше у његово име. <sup>24</sup>Али, сам Исус њима није веровао\* јер их је све познавао. <sup>25</sup>И није требало да му за човека неко сведочи јер је и сам знао шта је у човеку.

### Исус и Никодим

**З**А међу фарисејима је био човек по имену Никодим, јудејски поглавар.

<sup>2</sup>Он дође к Исусу ноћу и рече му: »Раби\*, знамо да си од Бога дошао као учитељ јер нико не може да чини знамења која ти чиниш ако Бог није с њим.«

<sup>3</sup>»Истину ти кажем«, рече му Исус, »ако се човек не роди поново\*, не може да види Божије царство.«

<sup>4</sup>»Како може човек да се роди кад је стар?« упита Никодим. »Не може, ваљда, други пут да уђе у утробу своје мајке и да се роди!«

<sup>5</sup>»Истину ти кажем«, одговори му Исус, »ако се човек не роди од воде и Духа, не може да уђе у Божије царство. <sup>6</sup>Оно што је рођено од тела, тело је; а што је рођено од Духа, дух је. <sup>7</sup>Не чуди се што сам ти рекао да морате поново\* да се родите. <sup>8</sup>Ветар\* дува где му је воља; чујеш му хук, али не знаш ни одакле долази ни куда иде. Тако је са сваким ко је рођен од Духа.«

<sup>9</sup>А Никодим упита: »Како то може бити?«

<sup>10</sup>»Ти си учитељ у Израелу«, одговори му Исус, »а то не знаш! <sup>11</sup>Истину ти кажем: говоримо оно што знамо и сведочимо за оно што смо видели, али ви не прихватате наше сведочанство. <sup>12</sup>О земаљским стварима сам вам говорио па не верујете. Како ћете веровати ако вам будем говорио о небеским? <sup>13</sup>Нико никад није узашао на небо осим онога који је са неба сишао — Сина човечијега. <sup>14</sup>И као што је Мојсије подигао змију у пустињи, тако мора да буде подигнут и Син човечији, <sup>15</sup>да свако ко у њега верује има вечни живот\*.«

<sup>16</sup>Јер, Бог је толико волео свет да је дао свог јединорођеног Сина да нико ко у њега верује не пропадне, него да има вечни живот. <sup>17</sup>Није Бог свог Сина послао у свет да свет осуди, него да се свет кроз њега спасе. <sup>18</sup>Ко у њега верује, не осуђује се; а ко не верује, већ је осуђен јер није поверовао у име јединорођеног Божијег Сина. <sup>19</sup>А ово је та осуда: светлост је дошла на свет, али су људи више волели таму него светлост јер су им дела била зла. <sup>20</sup>Ко год чини зло, мрзи светлост и не излази на светлост да његова дела не изађу на видело. <sup>21</sup>А ко живи у складу са истином\*, излази на светлост да се покаже да су његова дела учињена у Богу.

### Исус и Јован Крститељ

<sup>22</sup>После тога Исус оде са ученицима у Јудеју. Онде је с њима боравио и крштавао. <sup>23</sup>А и Јован је крштавао у Енону близу Салима јер је онде било много воде, и људи

2,17 Псалми 69,9

Исус ... веровао Или: Исус се њима није поверавао

Раби То јест: Учитељу

поново Или: одозго

Ветар Иста грчка реч значи и »дух«

да свако ... живот Или: да свако ко верује има вечни живот у њему

живи у складу са истином Дословно: чини истину

су долазили и крштавали се. <sup>24</sup>Било је то пре него што је Јован бачен у тамницу.

<sup>25</sup>А између Јованових ученика и неког Јудејина настаде препирка о обредном прању.

<sup>26</sup>Тада они дођоше Јовану и рекоше му: »Раби\*, онај што је био с тобом с оне стране Јордана, онај за кога си сведочио, ено крштава и сви иду к њему.«

<sup>27</sup>»Човек не може ништа да узме ако му није дато са неба«, одговори Јован. <sup>28</sup>»Сами сте ми сведоци да сам рекао: 'Ја нисам Христос\*', него сам послан пред њим.' <sup>29</sup>Ко има невесту, тај је младожења. А младожењин пријатељ, који стоји и слуша га, препун је радости кад чује младожењин глас. Та радост је моја, и сад је потпуна.

<sup>30</sup>Он треба да расте, а ја да се смањујем.«

### Онај који долази са неба

<sup>31</sup>Онај који долази одозго, над свима је; а ко је са земље, земаљски је и земаљски говори. Онај који долази са неба, над свима је. <sup>32</sup>Он сведочи за оно што је видео и чуо, али нико не прихвата његово сведочанство. <sup>33</sup>А ко прихвата његово сведочанство, потврђује да је Бог истинит. <sup>34</sup>Онај кога је Бог послао, Божије речи говори, јер Бог\* не даје Духа на меру. <sup>35</sup>Отац воли Сина и све му је предао у руке. <sup>36</sup>Ко верује у Сина, има вечни живот; а ко неће да се покори Сину, неће видети живот, него на њему остаје Божији гнев.

### Исус и Самарићанка

**4**Кад је Исус сазнао да су фарисеји чули да он стиче и крштава више ученика него Јован <sup>2</sup>— иако сам Исус није крштавао, него његови ученици — <sup>3</sup>оде из Јудеје и врати се у Галилеју.

<sup>4</sup>Морао је да прође кроз Самарију <sup>5</sup>па тако стиже у самаријски град који се зове Сихар, близу имања које је Јаков дао свом сину Јосифу. <sup>6</sup>Онде је био и Јаковљев бунар па Исус, уморан од пута, седе крај њега. А било је негде око поднева\*.

<sup>7</sup>Кад је једна Самарићанка дошла да заграби воде, Исус јој рече: »Дај ми да

пијем«, <sup>8</sup>јер су његови ученици били отишли у град да купе хране.

<sup>9</sup>А Самарићанка му рече: »Зашто ти, Јудејин, тражиш да пијеш од мене, једне Самарићанке?« — пошто се Јудеји нису слагали са Самарићанима.

<sup>10</sup>»Кад би знала Божији дар«, одговори јој Исус, »и ко је онај који ти каже: 'Дај ми да пијем', замолила би га, и он би ти дао живе воде.«

<sup>11</sup>»Господару«, одврати жена, »немаш чиме ни да заграбиш воде, а бунар је дубок. Одакле ти онда жива вода? <sup>12</sup>Зар си можда већи од нашег оца Јакова, који нам је дао овај бунар, и пио из њега он и његови синови и стада?«

<sup>13</sup>»Ко год пије ову воду«, одговори јој Исус, »опет ће ожеднети, <sup>14</sup>а ко пије воду коју му ја дајем, неће ожеднети довека. Вода коју му ја дајем постаће у њему извор воде која увире у вечни живот.«

<sup>15</sup>»Господару«, рече му жена, »дај ми те воде да не жедним и да не морам да долазим овамо да заграбим воде.«

<sup>16</sup>»Иди и позови свог мужа«, рече јој Исус, »па се врати овамо.«

<sup>17</sup>А жена му одговори: »Немам мужа.«

»Добро кажеш: 'Немам мужа'«, одврати Исус. <sup>18</sup>»Пет мужева си имала, а овај с којим си сад, није ти муж. Истину си рекла.«

<sup>19</sup>»Господару«, рече жена, »видим да си пророк! <sup>20</sup>Наши праоци су се клањали Богу на овој гори, а ви Јудеји кажете да му се треба клањати у Јерусалиму.«

<sup>21</sup>»Веруј ми, жено«, рече Исус, »долази час када се нећете клањати Оцу ни овде ни у Јерусалиму. <sup>22</sup>Ви се клањате оном што не познајете, а ми се клањамо оном што познајемо јер спасење долази од Јудеја. <sup>23</sup>Али, долази час — и већ је ту — када ће се истински клањаоци клањати Оцу у духу и истини јер Отац баш такве клањаоце жели. <sup>24</sup>Бог је дух, и они који му се клањају, у духу и истини треба да му се клањају.«

<sup>25</sup>А жена му рече: »Знам да ће доћи Месија, који се зове Христос\*. Кад он дође, све ће нам објаснити.«

<sup>26</sup>»Ја сам\*«, рече јој Исус, »ја који с тобом говорим.«

**Раби** То јест: Учитељу

**Христос** То јест: Месија

**Бог** Дословно: он

**око поднева** Дословно: око шестог часа

<sup>27</sup>Тада се вратише ученици и зачудише се што разговара са женом. Али, ниједан не упита: »Шта тражиш од ње?« ни: »Зашто с њом разговараш?«

<sup>28</sup>А жена остави свој крчаг и оде у град па рече људима: <sup>29</sup>»Дођите да видите човека који ми је рекао све што сам учинила. Да није он Христос\*?«

<sup>30</sup>И они изађоше из града и кренуше к Исусу.

<sup>31</sup>А ученици су у међувремену молили Исуса: »Раби\*, једи.«

<sup>32</sup>Али, он им рече: »Ја имам да једем јело за које ви не знате.«

<sup>33</sup>Тада ученици рекоше један другом: »Да му није неко донео да једе?«

<sup>34</sup>Исус им рече: »Моје јело је да извршавам вољу Онога који ме је послао и да довршим његово дело. <sup>35</sup>Зар и ви не кажете: 'Још четири месеца па жетва?' Кажем вам: отворите очи и погледајте поља — зрела\* су за жетву. <sup>36</sup>Жетелац већ прима плату и скупља род за вечни живот да се и сејач и жетелац заједно радују. <sup>37</sup>У томе се обистињује изрека: 'Један сеје, а други жање.' <sup>38</sup>Ја сам вас послао да жањете оно око чега се нисте трудили. Други су се трудили, а ви сте пожњели плодове њиховог труда\*.«

<sup>39</sup>Многи Самарићани из оног града повероваше у Исуса због речи оне жене која је сведочила: »Рекао ми је све што сам учинила.«

<sup>40</sup>А кад су дошли к њему, замолише га да остане код њих, и он остаде онде два дана.

<sup>41</sup>И још многи повероваше због његових речи.

<sup>42</sup>Говорили су оној жени: »Сад више не верујемо због оног што си ти рекла, него зато што смо сами чули, и знамо да је ово заиста Спаситељ света.«

### Излечење службениковог сина

(Матеј 8,5-13; Лука 7,1-10)

<sup>43</sup>После та два дана, Исус оде оданде у Галилеју, <sup>44</sup>иако је сам изјавио да је пророк без части у свом завичају. <sup>45</sup>Кад је стигао, Галилејци га лепо примише јер су видели

**Христос** То јест: Месија

**Раби** То јест: Учитељу

**зрела** Дословно: жута

**пожњели ... труда** Дословно: ушли у њихов труд

шта је све учинио у Јерусалиму за време празника, пошто су и они били онде.

<sup>46</sup>Исус тако опет дође у Кану Галилејску, где је био претворио воду у вино. А онде је био један краљев службеник чији је син лежао болестан у Кафарнауму. <sup>47</sup>Кад је чуо да је Исус из Јудеје дошао у Галилеју, дође к њему и замоли га да оде у Кафарнаум и излечи му сина јер овај само што није умро.

<sup>48</sup>А Исус му рече: »Док не видите знамења и чуда, не верујете.«

<sup>49</sup>»Господару«, рече му краљев службеник, »дођи док ми дете није умрло.«

<sup>50</sup>»Иди«, рече му Исус, »твој син ће живети.«

И човек поверова у то што му је Исус рекао и оде.

<sup>51</sup>А док је још био на путу, сретеше га његове слуге с вешћу да му је син жив. <sup>52</sup>Он их упита кад му је кренуло набоље, а они му одговорише: »Грозница га је оставила јуче око један сат после подне\*.«

<sup>53</sup>Дечаков отац се сети да му је баш тада Исус рекао: »Твој син ће живети.« И поверова он и сви његови укућани.

<sup>54</sup>Било је то друго знамење које је Исус учинио пошто је дошао из Јудеје у Галилеју.

### Излечење одузетого

**5** После тога је био јудејски празник па Исус оде у Јерусалим. <sup>2</sup>А у Јерусалиму се, код Овчије капије, налази језерце које се на арамејском зове Витезда\* и има пет трмова. <sup>3</sup>У њима је лежало мноштво болесних: слепих, хромих и одузетих. <sup>4</sup>\*

<sup>5</sup>А био је онде и један човек који је боловао тридесет осам година.

<sup>6</sup>Кад га је Исус угледао како лежи и сазнао колико дуго болује, упита га: »Хоћеш ли да оздравиш?«

<sup>7</sup>»Господару«, одговори му болесни, »немам никог ко би ме, кад се вода заталаса, спустио у језерце, а док ја стигнем, неко је већ онде пре мене.«

**око један сат после подне** Дословно: око седмог часа

**Витезда** У неким рукописима стоји: Витзата; а у неким: Витсаида

**5,3-4** У неким мање поузданим рукописима стоји: одузетих, који су чекали да се вода заталаса. <sup>4</sup>С времена на време долазио би анђео Господњи и заталасао воду. И ко год би први ушао у језерце пошто се вода заталаса, оздравио би, без обзира на болест од које је патио.

<sup>8</sup>»Устани«, рече му Исус, »узми своју простирку и ходај.«

<sup>9</sup>И човек одмах оздрави, узе своју простирку и прохода.

А тог дана је била субота <sup>10</sup>па Јудеји рекоше излеченоме: »Субота је! Не смеш да носиш своју простирку!«

<sup>11</sup>»Онај који ме је излечио«, одговори им он, »рекао ми је: 'Узми своју простирку и ходај'«.«

<sup>12</sup>А они га упиташе: »Ко је тај човек који ти је рекао: 'Узми и ходај'?«

<sup>13</sup>Али, излечени није знао ко је то био јер се Исус изгубио у мноштву оних који су били на том месту.

<sup>14</sup>После тога га Исус нађе у Храму па му рече: »Ето, оздравио си. Немој више да грешаш да те не снађе нешто горе.«

<sup>15</sup>А човек оде и јави Јудејима да је Исус тај који га је излечио.

### Живот кроз Сина

<sup>16</sup>Зато што је тако нешто учинио у суботу Јудеји почеше да прогоне Исуса.

<sup>17</sup>А Исус им одговори: »Мој Отац стално\* ради па и ја радим.«

<sup>18</sup>Због тога су Јудеји још више желели да га убију јер је не само прекршио суботу него је и Бога назвао својим Оцем, изједначујући себе са Богом.

<sup>19</sup>»Истину вам кажем«, рече им Исус, »Син не може ништа да учини сам од себе, него само оно што види да чини Отац. Што год чини Отац, исто то чини и Син. <sup>20</sup>Јер, Отац воли Сина и показује му све што чини. А показаће му и већа дела од ових па ћете се чудити. <sup>21</sup>Јер, као што Отац васкрсава мртве и оживљава их, тако и Син оживљава оне које хоће. <sup>22</sup>И Отац не суди ником, него је сав суд предао Сину, <sup>23</sup>да сви поштују Сина као што поштују Оца. Ко не поштује Сина, не поштује ни Оца, који га је послао.

<sup>24</sup>Истину вам кажем: ко чује моје речи и верује Ономе који ме је послао, има вечни живот и не долази на Суд, него је прешао из смрти у живот. <sup>25</sup>Истину вам кажем: долази час — и већ је ту — када ће мртви чути глас Сина Божијега и — који га чују — оживеће. <sup>26</sup>Као што Отац има живот у себи, тако је и

Сину дао да има живот у себи <sup>27</sup>и дао му је власт да суди јер је он Син човечији.

<sup>28</sup>Не чудите се томе. Јер, долази време када ће сви који су у гробовима чути његов глас <sup>29</sup>и изаћи — они који су чинили добро, устаће у живот, а они који су чинили зло, устаће да буду осуђени. <sup>30</sup>Ја сам од себе не могу ништа да учиним, него судим онако како чујем. А моја пресуда је праведна јер не тражим своју вољу, него вољу Онога који ме је послао.«

### Сведочанства о Исусу

<sup>31</sup>»Ако сам за себе сведочим, моје сведочанство није истинито. <sup>32</sup>Један други сведочи за мене, и знам да је истинито сведочанство које је за мене дао. <sup>33</sup>Послали сте к Јовану, и он је сведочио за истину. <sup>34</sup>Није да ја прихватам људска сведочанства, него вам ово говорим да се спасете. <sup>35</sup>Јован је био светиљка која гори и светли, а ви сте само неко време хтели да уживате у његовој светлости.

<sup>36</sup>Али, ја за себе имам сведочанство боље од Јовановог јер дела која ми је Отац дао да их довршим, управо ова која чиним, сведоче за мене — да ме је послао Отац. <sup>37</sup>А и сам Отац, који ме је послао, сведочио је за мене. Никада му нисте чули глас ни видели му лик, <sup>38</sup>а ни његова Реч не пребива у вама јер не верујете ономе кога је он послао. <sup>39</sup>Помно проучавате Писма јер мислите да у њима имате вечни живот. И она сведоче за мене, <sup>40</sup>а ипак нећете да дођете к мени да имате живот.

<sup>41</sup>Не прихватам похвалу\* од људи. <sup>42</sup>Него, упознао сам вас и знам да у себи немате Божије љубави. <sup>43</sup>Дошао сам у име свога Оца, и не прихватате ме. Али, ако дође неко други у своје име, њега ћете прихватити! <sup>44</sup>А како бисте ми и веровали кад прихватате похвалу\* један од другог, а не тражите похвалу\* од јединога Бога.

<sup>45</sup>Немојте да мислите да ћу вас ја оптуживати пред Оцем. Ваш тужилац је Мојсије, у кога се уздате. <sup>46</sup>Да верујете Мојсију, веровали бисте и мени јер је он о мени писао. <sup>47</sup>А пошто не верујете оном што је он написао, како да верујете мојим речима?«

**Исус храни пет хиљада људи**

(Матеј 14,13-21; Марко 6,30-44; Лука 9,10-17)

6 После тога Исус оде на другу страну Галилејског, то јест Тиверијадског, мора, <sup>2</sup>а за њим пође силан народ јер су видели знамења која је учинио на болеснима. <sup>3</sup>Исус се попе на гору и седе са својим ученицима. <sup>4</sup>А приближавала се Пасха, јудејски празник.

<sup>5</sup>Кад је подигао поглед и угледао силан народ како иде к њему, Исус упита Филипа: »Где можемо да купимо хлеба да ови једу?«

<sup>6</sup>А то је рекао да би га искушао јер је већ знао шта ће учинити.

<sup>7</sup>Филип му одговори: »Ни двеста динара\* не би било довољно за више од залогјаја хлеба за сваког.«

<sup>8</sup>А један од његових ученика — Андреја, брат Симона Петра — рече Исусу: <sup>9</sup>»Овде је један дечак који има пет јечмених хлебова и две рибице, али шта је то на толике.«

<sup>10</sup>Исус рече: »Нека људи поседају.«

А на том месту је било много траве па мушкарци, њих око пет хиљада, поседаше.

<sup>11</sup>Тада Исус узме хлебове, захвали Богу за њих па их подели онима који су седели, а тако и рибе — и то колико год је ко хтео.

<sup>12</sup>А кад су се најели, Исус рече својим ученицима: »Покупите преостале комадиће да ништа не пропадне.«

<sup>13</sup>И они их покупише и напунише дванаест корпи комадића од пет јечмених хлебова што су преостали онима који су јели.

<sup>14</sup>Кад су људи видели знамење које је Исус учинио, рекоше: »Ово је заиста Пророк који треба да дође на свет!«

<sup>15</sup>А Исус је знао да намеравају да дођу и да га на силу прогласе за цара па се опет повуче у гору, сасвим сам.

**Исус хода по води**

(Матеј 14,22-27; Марко 6,45-52)

<sup>16</sup>Кад је пало вече, његови ученици сиђоше до мора, <sup>17</sup>уђоше у чамац и отиснуше се преко мора ка Кафарнауму. Већ се било и смрачило, а Исус још није био дошао к њима. <sup>18</sup>И море се узбуркало од силног ветра који је задувао. <sup>19</sup>Кад су превеслали око двадесет пет до тридесет

**двеста динара** Један динар је имао вредност једне наднице.

стадија\*, угледаше Исуса како хода по мору и приближава се чамцу, и уплашише се.

<sup>20</sup>А Исус им рече: »Ја сам\*. Не бојте се.«

<sup>21</sup>Они хтедоше да га узму у чамац, али се чамац одмах створи на обали према којој су били кренули.

**Исус, хлеб живота**

<sup>22</sup>Сутрадан народ, који је остао са друге стране мора, примети да је онде само један чамац и да Исус није ушао у чамац са својим ученицима, него да су они отишли сами. <sup>23</sup>А неки чамци из Тиверијаде пристадоше близу места где су јели хлеб пошто је Господ за њега захвалио Богу. <sup>24</sup>Кад је, дакле, народ видео да нема ни Исуса ни његових ученика, укрцаше се у чамце и одоше у Кафарнаум да га потраже.

<sup>25</sup>А кад су га нашли са друге стране мора, упиташе га: »Раби\*, кад си дошао овамо?«

<sup>26</sup>»Истину вам кажем«, одговори им Исус, »ви ме не тражите зато што сте видели знамења, него зато што сте јели хлеб и најели се. <sup>27</sup>Радите, али не за пропадљиву храну, него за храну која траје до вечног живота, а њу ће вам дати Син човечији, јер њега је потврдио\* Бог Отац.«

<sup>28</sup>Они га упиташе: »Шта да учинимо да бисмо чинили Божија дела?«

<sup>29</sup>А Исус им одговори: »Ово је Божије дело: да верујете у онога кога је он послао.«

<sup>30</sup>Тада га они упиташе: »Које ћеш, дакле, знамење учинити да га видимо и да ти поверујемо? Које је твоје дело? <sup>31</sup>Наши праоци су јели ману у пустињи, као што је записано: 'Даде им хлеб са неба да једу.'\*«

<sup>32</sup>»Истину вам кажем«, рече им Исус, »није вам Мојсије дао хлеб са неба, него вам мој Отац даје истински хлеб са неба. <sup>33</sup>Јер, Божији хлеб је онај који силази са неба и даје живот свету.«

<sup>34</sup>»Господе«, рекоше му они, »дај нам увек тога хлеба.«

<sup>35</sup>А Исус им рече: »Ја сам хлеб живота. Ко дође к мени, неће огладнети; и ко у мене верује, неће никада ожеднети. <sup>36</sup>Али, рекао

**око ... стадија** Око пет до шест километара; један стадиј је износио око 185 метара

**6,20** 2.Мојсијева 3,14

**Раби** То јест: Учитељу

**потврдио** Дословно: обележио печатом

**6,31** 2.Мојсијева 16,4 и 15; Немија 9,15; Псалми 78,24-25

сам вам: видели сте ме, а ипак не верујете. <sup>37</sup>Све што ми Отац даје, доћи ће к мени и нећу одбацити онога ко ми дође. <sup>38</sup>Јер, нисам сишао са неба да извршавам своју вољу, него вољу Онога који ме је послао. <sup>39</sup>А ово је воља Онога који ме је послао: да не изгубим ниједнога од оних које ми је дао, него да их васкрснем Последњег дана. <sup>40</sup>Јер, ово је воља мога Оца: ко год види Сина и верује у њега, да има вечни живот и да га ја васкрснем Последњег дана.«

<sup>41</sup>Тада Јудеји почеше да гунђају против њега зато што је рекао: »Ја сам хлеб који је сишао са неба.«

<sup>42</sup>»Зар ово није Исус, Јосифов син?« рекоше. »Зар му не познајемо оца и мајку? Како сад говори: 'Сишао сам са неба'?«

<sup>43</sup>»Не гунђајте међу собом«, рече им Исус. <sup>44</sup>»Нико не може да дође к мени ако га не привуче Отац који ме је послао, и ја ћу га васкрснути Последњег дана. <sup>45</sup>У Пророчима пише: 'Бог ће поучити све људе.'\* Ко год слуша Оца и научи, долази к мени. <sup>46</sup>Нико није видео Оца осим онога који је од Бога — он је видео Оца. <sup>47</sup>Истину вам кажем: ко верује, има вечни живот. <sup>48</sup>Ја сам хлеб живота. <sup>49</sup>Ваши праоци су јели ману у пустињи и помрли. <sup>50</sup>А ово је хлеб који силази са неба — да га човек једе и да не умре. <sup>51</sup>Ја сам живи хлеб који је сишао са неба. Ко буде јео овај хлеб, живеће довека. Овај хлеб је моје тело, које ћу дати за живот света.«

<sup>52</sup>Тада Јудеји почеше жестоко да расправљају међу собом, говорећи: »Како овај може да нам да своје тело да једемо?«

<sup>53</sup>»Истину вам кажем«, рече им Исус, »ако не једете тело Сина човечијега и не пијете његову крв, немате живота у себи. <sup>54</sup>Ко једе моје тело и пије моју крв, има вечни живот и ја ћу га васкрснути Последњег дана. <sup>55</sup>Моје тело је истинско јело и моја крв истинско пиће. <sup>56</sup>Ко једе моје тело и пије моју крв, остаје у мени и ја у њему. <sup>57</sup>Као што је мене послао живи Отац, и ја живим због Оца, тако ће и онај ко мене једе живети због мене. <sup>58</sup>Ово је хлеб који је сишао са неба, и он није као онај који су јели ваши праоци у пустињи па помрли. Ко једе овај хлеб, живеће довека.«

<sup>59</sup>Исус је ово изрекао док је учио народ у синагоги у Кафарнауму.

### Речи вечнога живота

<sup>60</sup>Кад су ово чули, многи његови ученици рекоше: »Тешке су то речи. Ко може да их прихвати?«

<sup>61</sup>Исус је сам од себе знао да његови ученици гунђају па им рече: »Зар вас ово учење саблажњава? <sup>62</sup>А шта ако будете видели Сина човечијега како иде горе, онамо где је био пре? <sup>63</sup>Дух је оно што оживљава, а тело ништа не користи. Речи које сам вам ја говорио, дух су и живот су. <sup>64</sup>Али, има међу вама оних који не верују« — јер је од почетка знао који су они који неће веровати и ко је онај ко ће га издати.

<sup>65</sup>Онда рече: »Зато сам вам и рекао да нико не може да дође к мени ако му није дато од Оца.«

<sup>66</sup>Од тада се многи његови ученици вратише и више нису ишли с њим.

<sup>67</sup>Тада Исус упита Дванаесторицу: »Да можда и ви не желите да одете?«

<sup>68</sup>»Коме да идемо, Господе?« одговори му Симон Петар. »Ти имаш речи вечнога живота, <sup>69</sup>и ми верујемо и знамо да си ти Светац Божији.«

<sup>70</sup>А Исус им рече: »Зар нисам ја изабрао вас дванаесторицу? А ипак је један од вас ђаво!«

<sup>71</sup>Рекао је то о Јуди, сину Симона Искаротског, јер је он био тај који ће га издати, иако је био један од Дванаесторице.

### Исусова браћа не верују

**7** После тога је Исус ишао по Галилеји јер није хтео да иде у Јудеју, зато што су Јудеји желели да га убију.

<sup>2</sup>Приближавао се јудејски Празник сеница <sup>3</sup>па браћа рекоше Исусу: »Иди одавде и пођи у Јудеју да твоји ученици виде дела која чиниш. <sup>4</sup>Јер, нико ко жели да буде познат, не ради у тајности. Кад већ све то чиниш, покажи се свету.«

<sup>5</sup>Чак ни његова браћа нису веровала у њега.

<sup>6</sup>А Исус им рече: »Моје време још није дошло, а за вас је свако време погодно. <sup>7</sup>Вас свет не може да мрзи, али мене мрзи јер ја сведочим против њега, да су му дела зла.



<sup>8</sup>Ви идите на празник, а ја још не идем онамо јер моје време још није дошло\*.  
<sup>9</sup>И то рекавши, остаде у Галилеји.

### Исус на Празнику сеница

<sup>10</sup>Кад су његова браћа отишла на празник, оде и он, али не јавно, него тајно.

<sup>11</sup>А Јудеји су га на празник тражили и говорили: »Где је онај?«

<sup>12</sup>У народу се о њему много шапутало. Једни су говорили: »Добар је«, а други: »Није, заводи народ.«  
<sup>13</sup>Али, нико, због страха од Јудеја, није о њему говорио јавно.

<sup>14</sup>Кад је већ била половина празника, Исус оде у Храм и поче да учи народ.

<sup>15</sup>А Јудеји се зачудише па рекоше: »Откуд овај зна Писма, а није учио?«

<sup>16</sup>»Моје учење није моје, него Онога који ме је послао«, одговори им Исус.  
<sup>17</sup>»Ко хоће да извршава његову вољу, сазнаће да ли ово учење долази од Бога или ја говорим сам од себе.  
<sup>18</sup>Ко говори сам од себе, за себе тражи славу. А ко тражи славу за онога који га је послао, тај је истинит и у њему нема неправде.  
<sup>19</sup>Зар вам није Мојсије дао Закон? А ипак нико од вас не извршава Закон. Зашто желите да ме убијете?«

<sup>20</sup>»Опсео те демон«, одговори му народ. »Ко жели да те убије?«

<sup>21</sup>»Учинио сам једно дело«, рече им Исус, »и сви се чудите.  
<sup>22</sup>Зато што вам је Мојсије дао обрезање — иако оно није од Мојсија, већ од праотаца — ви човека обрезујете чак и у суботу.  
<sup>23</sup>Па ако човек може да буде обрезан у суботу да не би био прекршен Мојсијев закон, зашто се љутите на мене што сам целог човека излечио у суботу?  
<sup>24</sup>Не судите по спољашњости, него судите праведно.«

### Расправа о Исусовом пореклу

<sup>25</sup>Тада неки Јерусалимљани рекоше: »Није ли ово онај кога желе да убију? <sup>26</sup>А ево, он јавно говори и ништа му не кажу. Да нису поглавари заиста увидели да је он Христос\*?  
<sup>27</sup>Али, ми знамо одакле је овај, а кад Христос\* дође, нико неће знати одакле је.«

<sup>28</sup>Док је учио народ у Храму, Исус повика: »Да, познајете ме! И знате одакле сам! Нисам дошао сам од себе. Али, истинит

је Онај који ме је послао, кога ви не познајете.  
<sup>29</sup>А ја га познајем, јер ја сам од њега и он ме је послао.«

<sup>30</sup>Тада они пожелеше да га ухвате, али нико не стави руку на њега јер његов час још није био дошао.

<sup>31</sup>А многи из народа повероваше па рекоше: »Зар ће Христос\*, када дође, учинити више знамења него што их је овај учинио?«

### Исус предсказује свој одлазак

<sup>32</sup>Фарисеји дочуше да народ то шапуће о Исусу па првосвештеници и фарисеји послаше слуге да га ухвате.

<sup>33</sup>А Исус рече: »Још само мало ћу бити с вама па одлазим Ономе који ме је послао.  
<sup>34</sup>Тражићете ме, али ме нећете наћи; и где сам ја, ви не можете доћи.«

<sup>35</sup>Тада Јудеји рекоше међу собом: »Куда то он намерава да иде да га ми не можемо наћи? Да неће да иде онима што су расејани међу Грцима и да учи Грке?  
<sup>36</sup>Шта значе речи које је изрекао: 'Тражићете ме, али ме нећете наћи', и: 'Где сам ја, ви не можете доћи'?«

### Реке живе воде

<sup>37</sup>Последњег и најважнијег\* дана празника Исус стаде и повика: »Ако је неко жедан, нека дође к мени и нека пије.  
<sup>38</sup>Ко год верује у мене, као што каже Писмо, из њега ће потећи\* реке живе воде.«

<sup>39</sup>А то је рекао о Духу, кога је требало да приме они који у њега верују. Јер, тада Дух још није био дат, пошто Исус још није био прослављен.

### Подвојеност у народу

<sup>40</sup>Кад су чули ове речи, многи из народа рекоше: »Овај је заиста пророк.«

<sup>41</sup>Други рекоше: »Ово је Христос\*.«

А трећи упиташе: »Зар ће Христос\* доћи из Галилеје?  
<sup>42</sup>Зар Писмо не каже да ће Христос\* доћи из Давидовог потомства\* и из Витлејема, села у коме је Давид живео?«

<sup>43</sup>Тако због Исуса настаде подвојеност у народу.  
<sup>44</sup>Неки чак хтедоше и да га ухвате, али нико не стави на њега руке.

јер ... дошло Или: јер се моје време још није испунило  
 Христос То јест: Месија

најважнијег Или: највећег  
 из њега ће потећи Дословне: из утробе ће му потећи  
 потомства Дословно: семена

### Поглавари не верују

<sup>45</sup>Слуге се вратише првосвештеницима и фарисејима, а они их упиташе: »Зашто га нисте довели?«

<sup>46</sup>»Нико никад није говорио као тај човек«, одговорише слуге.

<sup>47</sup>А фарисеји рекоше: »Зар је и вас завео? <sup>48</sup>Да ли је неки поглавар или фарисеј поверовао у њега? <sup>49</sup>Него, овај народ је проклет јер не познаје Закон!«

<sup>50</sup>Тада им рече Никодим, онај што је раније био код Исуса, један од њих: <sup>51</sup>»Зар наш закон осуђује човека, а да га прво не саслуша и не сазна шта чини?«

<sup>52</sup>А они му одговорише: »Да ниси и ти из Галилеје? Проучи па ћеш видети да пророк не долази из Галилеје.«

<sup>53</sup>И сваки оде својој кући.

### Жена ухваћена у прељуби

**8** А Исус оде на Маслинску гору <sup>2</sup>па рано ујутро опет уђе у Храм. Сав народ дође к њему и он седе да их учи.

<sup>3</sup>А учитељи закона и фарисеји доведоше једну жену ухваћену у прељуби. Поставише је у средину <sup>4</sup>па му рекоше: »Учитељу, ова жена је ухваћена кад је чинила прељубу. <sup>5</sup>Мојсије нам је у Закону заповедио да такве каменујемо. Шта ти кажеш на то?«

<sup>6</sup>Упитали су то да га искушају, како би имали за шта да га оптуже.

А Исус се саже и поче да пише прстом по земљи.

<sup>7</sup>Али, пошто су га и даље питали, он се исправи па им рече: »Ко је од вас без греха, нека први баци камен на њу.«

<sup>8</sup>И опет се саже и настави да пише по земљи.

<sup>9</sup>Кад су они то чули, изађоше један по један, почев од најстаријих. Тако остаде само он, и жена која је стајала у средини.

<sup>10</sup>Тада се Исус исправи и упита је: »Жено, где су ови? Зар те нико није осудио?«

<sup>11</sup>»Нико, господару«, одговори она.

А Исус јој рече: »Онда те ни ја не осуђујем. Иди, и одсад више не греши.«\*

### Истинитост Исусовог сведочанства

<sup>12</sup>Кад им је Исус опет говорио, рече: »Ја сам светлост света. Ко иде за мном, неће ходати у тами, него ће имати светлост живота.«

<sup>13</sup>Тада му фарисеји рекоше: »Ти сам за себе сведочиш. Твоје сведочанство није истинито.«

<sup>14</sup>»Ако и сведочим сам за себе«, одговори им Исус, »моје сведочанство је истинито јер знам одакле сам дошао и куда идем. А ви не знате одакле сам дошао ни куда идем. <sup>15</sup>Ви судите по људским мерилима\*, а ја не судим ником. <sup>16</sup>А ако и судим, мој суд је истинит јер нисам сам, него сам са Оцем, који ме је послао. <sup>17</sup>Па и у вашем закону пише да је сведочанство двојице људи истинито. <sup>18</sup>Ја сведочим за себе, а за мене сведочи и Отац, који ме је послао.«

<sup>19</sup>А они га упиташе: »Где је твој отац?«

»Ви не познајете ни мене ни мога Оца«, одговори им Исус. »Да познајете мене, познавали бисте и мога Оца.«

<sup>20</sup>Ове речи је изговорио код ризнице док је учио народ у Храму, и нико га не ухвати јер његов час још није био дошао.

### Куда ја одлазим, ви не можете доћи

<sup>21</sup>Исус им поново рече: »Одлазим, а ви ћете ме тражити, и умрећете у свом греху. Куда ја одлазим, ви не можете доћи.«

<sup>22</sup>Тада Јудеји рекоше: »Да неће да се убије кад каже: 'Куда ја одлазим, ви не можете доћи'?«

<sup>23</sup>А Исус им рече: »Ви сте одозго, ја сам одозго. Ви сте од овог света, а ја нисам од овог света. <sup>24</sup>Рекао сам вам да ћете умрети у својим гресима. Ако не поверујете да Ја јесам\*, умрећете у својим гресима.«

<sup>25</sup>Они га упиташе: »Ко си ти?«

»Па шта вам од почетка говорим?« рече им Исус. <sup>26</sup>»Имам много тога да кажем на вашу осуду. Али, Онај који ме је послао је истинит и ја свету говорим оно што сам од њега чуо.«

<sup>27</sup>А они не схватише да им говори о Оцу.

<sup>28</sup>Зато им Исус рече: »Кад подигнете Сина човечијега, тада ћете сазнати да Ја јесам\* и да ништа не чиним сам од себе, него да говорим оно што ме научио Отац.

7,53-8,11 У најранијим и најпоузданијим рукописима не налазе се стихови 7,53-8,11.

по људским мерилима Дословно: по телу  
Ја јесам 2.Мојсијева 3,14

<sup>29</sup>А Онај који ме је послао, са мном је. Није ме оставио самог јер ја увек чиним оно што је њему мило.«

<sup>30</sup>И кад је то говорио, многи повероваше у њега.

### Аврамова деца

<sup>31</sup>Исус рече Јудејима који су у њега поверовали: »Ако се држите мога учења, заиста сте моји ученици. <sup>32</sup>Сазнаћете истину, и истина ће вас ослободити.«

<sup>33</sup>»Ми смо Авраамови потомци\*«, одговорише му они, »и никад ником нисмо робовали. Како можеш да кажеш: 'Постаћете слободни'?«

<sup>34</sup>»Истину вам кажем«, рече им Исус, »ко год чини грех, роб је греха. <sup>35</sup>Роб не остаје у кући заувек, а син остаје. <sup>36</sup>Па ако вас Син ослободи, бићете стварно слободни. <sup>37</sup>Знам да сте Авраамови потомци\*, али ви ипак желите да ме убијете јер у вама нема места за моју реч. <sup>38</sup>Говорим вам о оном што сам видео код Оца, а ви чините оно што сте чули од свога оца\*.«

<sup>39</sup>»Наш отац је Авраам«, одговорише му они.

»Да сте Аврамова деца«, рече им Исус, »чинили бисте Аврамова дела. <sup>40</sup>Али, ви желите да убијете мене, човека који вам је говорио истину коју је чуо од Бога. Авраам није тако чинио. <sup>41</sup>Ви чините дела свога оца.«

»Ми нисмо рођени из блуда«, рекоше му. »Једног оца имамо — Бога!«

### Ђаволова деца

<sup>42</sup>А Исус им рече: »Кад би Бог био ваш отац, ви бисте ме волели јер сам дошао од Бога и сад сам овде. Нисам дошао сам од себе, него ме је он послао. <sup>43</sup>Зашто не разумете шта вам говорим? Зато што не можете да чујете моју реч. <sup>44</sup>Ви сте од оца ђавола и хоћете да испуњавате жеље свога оца. Он је човекоубица од почетка и није се држао истине јер у њему нема истине. Кад говори лажи, говори оно што му је својствено јер је лажов и отац лажи. <sup>45</sup>А мени, зато што вам говорим истину, мени не верујете. <sup>46</sup>Који од вас може да ми докаже

грех? Ако вам говорим истину, зашто ми не верујете? <sup>47</sup>Ко је од Бога, слуша Божије речи. Зато ви не слушате, јер нисте од Бога.«

### Пре него што се Авраам родио, Ја јесам

<sup>48</sup>Јудеји му рекоше: »Зар нисмо у праву кад кажемо да си ти Самарићанин и да си опседнут демоном?«

<sup>49</sup>»Нисам опседнут демоном«, рече Исус, »него указујем поштовање своме Оцу, а ви мене не поштујете. <sup>50</sup>Не тражим славу за себе — има ко је тражи и ко суди. <sup>51</sup>Истину вам кажем: ко се држи моје речи, неће видети смрти до века.«

<sup>52</sup>»Сад знамо да си опседнут демоном«, рекоше Јудеји. »Авраам је умро, а тако и пророци, а ти кажеш: 'Ко се држи моје речи, неће окусити смрти до века.' <sup>53</sup>Ниси ваљда већи од нашег оца Авраама, који је умро. А и пророци су помрли. За кога се то ти издајеш?«

<sup>54</sup>»Ако самог себе прослављам«, одговори Исус, »моја слава није ништа. Мене прославља мој Отац, за кога ви тврдите да је ваш Бог. <sup>55</sup>Ви га не познајете, али ја га познајем. Кад бих рекао да га не познајем, био бих лажов као и ви. Али, ја га познајем и држим се његове Речи. <sup>56</sup>Ваш отац Авраам клицао је од радости што ће видети мој Дан — и видео га је и обрадовао се.«

<sup>57</sup>»Немаш ни педесет година«, рекоше му Јудеји, »а видео си Авраама!«

<sup>58</sup>»Истину вам кажем«, рече Исус, »пре него што се Авраам родио, Ја јесам!\*«

<sup>59</sup>Тада они пограбише камење да га баце на њега, али Исус се сакри и изађе из Храма.

### Излечење слепог од рођења

**9** Док је пролазио, угледа човека слепог од рођења.

<sup>2</sup>»Раби\*«, упиташе га његови ученици, »ко је згрешио, овај човек или његови родитељи, па се родио слеп?«

<sup>3</sup>»Није згрешио ни он, а ни његови родитељи«, рече Исус, »него је то зато да се на њему покажу Божија дела. <sup>4</sup>Док је дан, треба да чиним дела Онога који ме је послао. Долази ноћ, кад нико не може да

потомци Дословно: семе

Оца ... оца Или: Оца. Зато чините оно што сте чули од Оца.

8,58 2.Мојсијева 3,14

Раби То јест: Учитељу

ради. <sup>5</sup>Док сам на свету, светлост сам света.«

<sup>6</sup>Кад је то рекао, плуну на земљу и од плувачке направи блато па му блатом премаза очи.

<sup>7</sup>»Иди«, рече му, »умиј се у језерцу Силоаму« — што значи »послан«.

И човек оде, уми се па се врати гледајући.

<sup>8</sup>А његови суседи и они који су га раније виђали као просјака, упиташе: »Зар ово није онај који је седео и просио?«

<sup>9</sup>Једни рекоше: »Он је«, а други: »Није, само личи на њега.«

А он рече: »Ја сам.«

<sup>10</sup>»Па како су ти се отвориле очи?« упиташе га.

<sup>11</sup>»Човек који се зове Исус направио је блато и њиме ми премазао очи«, одговори им он, »и рекао ми: 'Иди на Силоам и умиј се.' И ја сам отишао па кад сам се умио, прогледах.«

<sup>12</sup>»Где је он?« упиташе га.

А он рече: »Не знам.«

### Фарисеји испитују излеченога

<sup>13</sup>Тада некадашњег слепца одведоше фарисејима. <sup>14</sup>А оног дана кад је Исус направио блато и отворио му очи била је субота. <sup>15</sup>Зато су га и фарисеји испитивали о томе како је прогледао.

»Премазао ми је очи блатом«, рече им он, »и ја сам се умио и сада видим.«

<sup>16</sup>Тада неки фарисеји рекоше: »Овај човек није од Бога јер не поштује суботу.«

А други упиташе: »Како може грешник да чини таква знамења?«

И међу њима дође до подвојености.

<sup>17</sup>Онда поново рекоше слепцу: »Шта ти кажеш за њега? Твоје очи је отворио.«

А он рече: »Он је пророк.«

<sup>18</sup>Али, Јудеји не повероваше да је био слеп и да је прогледао док не позваше његове родитеље.

<sup>19</sup>»Је ли ово ваш син за кога кажете да се родио слеп?« упиташе их. »Како то да сад види?«

<sup>20</sup>»Знамо да је ово наш син«, одговорише његови родитељи, »и знамо да се родио слеп. <sup>21</sup>Али, како то да сад види и ко му је отворио очи, не знамо. Њега питајте. Пунолетан је и може сам за себе да говори.«

<sup>22</sup>Његови родитељи су то рекли јер су се бојали Јудеја, пошто су Јудеји одлучили да

из синагоге избаце сваког ко Исуса призна за Христа\*. <sup>23</sup>Због тога његови родитељи рекоше: »Пунолетан је. Њега питајте.«

<sup>24</sup>Тада Јудеји још једном позваше некадашњег слепца па му рекоше »Дај славу Богу.\* Знамо да је онај човек грешник.«

<sup>25</sup>А он им одговори: »Да ли је грешник, не знам. Знам само да сам био слеп, а сада видим.«

<sup>26</sup>»Шта ти је урадио?« упиташе га они. »Како ти је отворио очи?«

<sup>27</sup>»Већ сам вам рекао«, одговори им он, »али нисте слушали. Зашто хоћете да то опет чујете? Да нећете и ви да постанете његови ученици?«

<sup>28</sup>Тада га они извређаше па му рекоше: »Ти си његов ученик, а ми смо Мојсијеви ученици. <sup>29</sup>Знамо да је Бог говорио Мојсију, а за овога не знамо ни одакле је.«

<sup>30</sup>А човек им рече: »Баш чудно да не знате одакле је, а он ми је отворио очи.

<sup>31</sup>Знамо да Бог не услишава грешнике, већ услишава онога ко је побожан и ко извршава његову вољу. <sup>32</sup>Нико никад није чуо да је неко отворио очи човеку слепом од рођења. <sup>33</sup>Да овај није од Бога, не би могао ништа да учини.«

<sup>34</sup>»Родио си се огрезао у гресима«, рекоше они, »а усуђујеш се нас да учиш!«

И избацише га напоље.

### Духовно слепило

<sup>35</sup>А Исус је чуо да су га избацили па га нађе и упита: »Верујеш ли у Сина човечијега?«

<sup>36</sup>»А ко је он, господару«, рече овај, »да поверујем у њега.«

<sup>37</sup>»Видео си га«, рече му Исус. »Он је онај који с тобом разговара.«

<sup>38</sup>»Верујем, Господе«, рече он и поклони му се.

<sup>39</sup>А Исус рече: »Ради суда сам дошао на овај свет — да прогледају они који не виде, а ослепе они који виде.«

<sup>40</sup>То су чули фарисеји који су били с њим па га упиташе: »Зар смо и ми слепи?«

<sup>41</sup>»Да сте слепи«, рече им Исус, »не бисте имали греха. Али, пошто кажете: 'Видимо', ваш грех остаје.«

**Христа** То јест: Месију

**Дај славу Богу** Свечано заклинање неког да квже истину (Исус Навин 7,19)

**Пастир и његово стадо**

**10**»Истину вам кажем: ко не улази у овчији тор кроз врата, него улази на неки други начин, лопов је и разбојник. <sup>2</sup>А ко улази кроз врата, пастир је овцама. <sup>3</sup>Њему вратар отвара, а овце слушају његов глас. Он своје овце зове по имену и изводи их. <sup>4</sup>Кад све своје истера, иде испред њих, а овце иду за њим јер му познају глас. <sup>5</sup>За туђинцем неће ићи, него ће побећи од њега јер туђинчев глас не познају.«

<sup>6</sup>Исус им исприча ову причу, али они нису разумели о чему им говори. <sup>7</sup>Зато им поново рече: »Истину вам кажем: ја сам врата овцама. <sup>8</sup>Сви који су дошли пре мене, лопови су и разбојници, али их овце нису слушале. <sup>9</sup>Ја сам врата. Ко кроз мене уђе, биће спасен. Улазиће и излазиће, и налазиће испашу. <sup>10</sup>Лопов долази само да украде, закоље и упропасти. Ја сам дошао да имају живот и да га имају у изобиљу.

<sup>11</sup>Ја сам добри пастир. Добри пастир полаже свој живот за овце. <sup>12</sup>Најамник — пошто није пастир и пошто овце нису његове — гледа вука како долази па оставља овце и бежи, а вук их граби и растерује. <sup>13</sup>Јер, најамник је и није му стало до оваца.

<sup>14</sup>Ја сам добри пастир. Ја познајем своје и моје познају мене <sup>15</sup>— баш као што мене познаје Отац, а ја познајем Оца — и свој живот полажем за овце. <sup>16</sup>Имам и других оваца, које нису из овога тора; и њих треба да доведем. И оне ће слушати мој глас, и биће једно стадо, један пастир. <sup>17</sup>Зато ме Отац воли што свој живот полажем — да бих га опет узео. <sup>18</sup>Нико га не узима од мене, него га ја сам од себе полажем. Имам власт да га положим и власт да га опет узем. Ту заповест сам примио од свога Оца.«

<sup>19</sup>Због ових речи међу Јудејима опет настаде подвојеност. <sup>20</sup>Многи од њих рекоше: »Опседнут је демоном па булазни. Зашто га слушате?«

<sup>21</sup>А други рекоше: »То нису речи опседнутога демоном. Зар демон може да отвори очи слепима?«

**Јудеји не верују**

<sup>22</sup>У Јерусалиму се тада славио Празник посвећења. Била је зима.

<sup>23</sup>Исус је ходао Храмом, по Соломоновом трему, <sup>24</sup>а Јудеји га окружише па му

рекоше: »Докле ћеш нас држати у неизвесности? Ако си ти Христос\*, кажи нам отворено.«

<sup>25</sup>Рекао сам вам«, одговори им Исус, »али не верујете. Дела која чиним у име свога Оца — она за мене сведоче. <sup>26</sup>Али, ви не верујете јер нисте од мојих оваца. <sup>27</sup>Моје овце слушају мој глас и ја их познајем, и оне иду за мном. <sup>28</sup>Ја им дајем вечни живот и оне неће пропасти довека, нити ће их ко уграбити из моје руке. <sup>29</sup>Мој Отац, који ми их је дао, већи је од свих, и нико их не може уграбити из Очеве руке. <sup>30</sup>Ја и Отац једно смо.«

<sup>31</sup>Тада Јудеји поново пограбише камење да га каменују, <sup>32</sup>а Исус им рече: »Показао сам вам многа добра дела од Оца. За које од њих ме каменујете?«

<sup>33</sup>»Не каменујемо те за добро дело«, одговорише му Јудеји, »него за хулу и зато што се ти, човек, издајеш за Бога.«

<sup>34</sup>А Исус им рече: »Зар није записано у вашем закону: 'Ја рекох: богови сте'\*? <sup>35</sup>Ако је боговима назвао оне којима је дошла Божија реч — а Писмо се не може укинути — <sup>36</sup>како можете ономе кога је Отац посветио и послао на свет да кажете: 'Хулиш', зато што сам рекао да сам Син Божији? <sup>37</sup>Ако не чиним дела свога Оца, не верујте ми. <sup>38</sup>Али, ако их чиним, све ако мени и не верујете, верујте делима да видите и спознате да је Отац у мени и да сам ја у Оцу.«

<sup>39</sup>Тада они опет покушаше да га ухвате, али им он измаче из руку.

<sup>40</sup>Исус се онда опет врати на другу страну Јордана, на место где је Јован раније крштавао, и онде остаде.

<sup>41</sup>А многи дођоше к њему и рекоше: »Јован није учинио ниједно знамење, али све што је рекао за овога, истина је!«

<sup>42</sup>И многи онде повероваше у њега.

**Лазарова смрт**

**11** Неки Лазар из Витаније, села Марије и њене сестре Марте, био је болестан. <sup>2</sup>А Марија, чији је брат био болестан, била је

Христос То јест: Месија  
10,34 Псалми 82,6

она која је Господа помазала мирисном помашћу и обрисала му ноге својом косом.

<sup>3</sup>Стога сестре поручише Исусу: »Господе, ево болестан је онај кога волиш.«

<sup>4</sup>Кад је Исус то чуо, рече: »Ова болест није на смрт, него на Божију славу, да се по њој прослави Син Божији.«

<sup>5</sup>А Исус је волео Марту и њену сестру и Лазара. <sup>6</sup>Ипак, кад је чуо да је Лазар болестан, остаде још два дана на месту где се налазио. <sup>7</sup>Тек после тога рече својим ученицима: »Хајдемо опет у Јудеју.«

<sup>8</sup>»Раби\*«, рекоше му ученици, »тек што су Јудеји покушали да те каменују, а ти опет идеш онамо!«

<sup>9</sup>»Зар дан нема дванаест сати?« одговори им Исус. »Ко хода дању, не спотиче се јер види светлост овога света. <sup>10</sup>Али, ко хода ноћу спотиче се јер у себи нема светлости.«

<sup>11</sup>То рече, а онда додаде: »Наш пријатељ Лазар је заспао, а ја идем да га пробудим.«

<sup>12</sup>»Господе«, рекоше му ученици, »ако спава, оздравиће.«

<sup>13</sup>Али, Исус је говорио о његовој смрти, а они су мислили да говори о природном сну.

<sup>14</sup>Тада им Исус отворено рече: »Лазар је умро, <sup>15</sup>и због вас ми је драго што нисам био онде, да поверујете. Него, хајдемо к њему.«

<sup>16</sup>Тада Тома звани Близанац рече осталим ученицима: »Хајдемо и ми, да умремо с њим.«

### Ја сам васкрсење и живот

<sup>17</sup>Кад је Исус стигао, сазна да је Лазар у гробу већ четири дана. <sup>18</sup>А Витанија је од Јерусалима била удаљена свега неких петнаест стадија\* <sup>19</sup>па су многи Јудеји дошли к Марти и Марији да их теше због њиховог брата. <sup>20</sup>Кад је Марта чула да Исус долази, пође му у сусрет, а Марија остаде код куће.

<sup>21</sup>»Господе«, рече Марта Исусу, »да си био овде, мој брат не би умро. <sup>22</sup>Али, ја и сад знам да ће ти Бог дати што год га замолиш.«

<sup>23</sup>»Твој брат ће васкрснути«, рече јој Исус.

<sup>24</sup>А Марта му рече: »Знам да ће васкрснути о васкрсењу Последњег дана.«

<sup>25</sup>»Ја сам васкрсење и живот«, рече јој Исус. »Ко у мене верује, ако и умре, живе-

ће; <sup>26</sup>и ко год живи и верује у мене, неће умрети довека. Верујеш ли то?«

<sup>27</sup>А она му рече: »Да, Господе! Верујем да си ти Христос\*, Син Божији, који долази на свет.«

### Исус плаче

<sup>28</sup>Кад је то рекла, оде и позва своју сестру Марију на страну па јој рече: »Учитель је овде и зове те.«

<sup>29</sup>А она, чим је то чула, брзо устаде и оде к њему. <sup>30</sup>Исус још није био ушао у село, него је још био онде где га је срела Марта. <sup>31</sup>Кад су Јудеји који су били с њом у кући и тешили је видели да је Марија брзо устала и отишла, пођоше за њом, мислећи да иде на гроб да онде плаче.

<sup>32</sup>А Марија стиже онамо где је био Исус и угледа га па му паде пред ноге и рече: »Господе, да си био овде, мој брат не би умро.«

<sup>33</sup>А кад је виде како плаче и како плачу Јудеји који су с њом дошли, Исус се дубоко потресе у души и узруја <sup>34</sup>па упита: »Где сте га положили?«

»Господе«, рекоше му, »дођи и види.«

<sup>35</sup>А Исус заплака.

<sup>36</sup>Тада Јудеји рекоше: »Гле колико га је волео!«

<sup>37</sup>Али, неки од њих рекоше: »Зар он, који је слепоме отворио очи, није могао да учини да овај не умре?«

### Исус васкрсава Лазара

<sup>38</sup>А Исус се опет дубоко потресе у себи па оде до гроба. Била је то пећина на коју је био наваљан камен.

<sup>39</sup>Исус рече: »Одмакните камен.«

А покојникова сестра Марта рече: »Господе, он заудара, већ му је четврти дан.«

<sup>40</sup>»Зар ти нисам рекао да ћеш видети Божију славу ако будеш веровала?« упита је Исус.

<sup>41</sup>Тада одмакнуше камен, а Исус подиже поглед па рече: »Оче, хвала ти што си ме услишио. <sup>42</sup>Знао сам да ме увек услишаваш, али ово рекох ради народа који овде стоји, да поверују да си ме ти послао.«

<sup>43</sup>Кад је то изговорио, повика из свег гласа: »Лазаре, изађи!«

**Раби** То јест: Учитељу

**неких петнаест стадија** То јест: око три километра; један стадиј је износио око 185 метара

**Христос** То јест: Месија

<sup>44</sup>И мртавац изађе, руку и ногу обавијених завојима, а лица повезаног убрусом.

А Исус им рече: »Скините то с њега и пустите га да иде.«

### Завера против Исуса

(Матеј 26,1-5; Марко 14,1-2; Лука 22,1-2)

<sup>45</sup>Многи Јудеји који су били дошли к Марији и видели шта је учинио повероваше у њега. <sup>46</sup>Али, неки од њих одоше фарисејима и испричаше им шта је Исус учинио.

<sup>47</sup>Тада првосвештеници и фарисеји сазваше Синедрион\* па рекоше: »Шта да радимо? Тај човек чини многа знамења!

<sup>48</sup>Ако га пустимо да тако чини, сви ће поверовати у њега, и доћи ће Римљани и одузеће нам ово место\* и народ.«

<sup>49</sup>А један од њих — Кајафа, који је те године био првосвештеник — рече им: »Ништа ви не знате <sup>50</sup>и не схватате да је за ваше добро да један човек умре за народ него да цео народ пропадне.«

<sup>51</sup>Он то не рече сам од себе, него, пошто је те године био првосвештеник, пророкова да ће Исус умрети за народ. <sup>52</sup>И не само за народ, него и да би сабрао расејану Божију децу.

<sup>53</sup>Тако тог дана одлучише да га убију.

<sup>54</sup>Исус се стога више није отворено кретао међу Јудејима, него оде оданде у крај близу пустиње, у град који се звао Ефрем, па је онде боравио са својим ученицима.

<sup>55</sup>Приближавала се јудејска Пасха и многи Јудеји из унутрашњости дођоше у Јерусалим пре Пасхе да се очисте. <sup>56</sup>Тражили су Исуса и, стојећи у Храму, питали један другог: »Шта мислите? Зар неће доћи на празник?«

<sup>57</sup>А првосвештеници и фарисеји издадоше наредбу да, ко сазна где је Исус, то пријави па да га ухвате.

### Помазање у Витанији

(Матеј 26,6-13; Марко 14,3-9)

**12**Шест дана пре Пасхе Исус оде у Витанију, где је био Лазар, кога је Исус васкрсао из мртвих. <sup>2</sup>Онде му спремише вечеру. Марта је служила, а Лазар је био међу онима који су с њим лежали за

**Синедрион** Или: Веће; Синедрион је био највиши јеврејски суд у грчком и римском периоду  
**ово место** Вероватно: Храм

трпезом. <sup>3</sup>Тада Марија узелитру\* скупочене мирисне помасти од чистог нарда, помаза Исусове ноге и обриса их својом косом. И кућа се испуни мирисом помасти.

<sup>4</sup>А Јуда Искариотски, један од Исусових ученика — који ће га касније издати — рече: <sup>5</sup>»Зашто се ова помаст није продала за триста динара\* и то поделило сиромасима?«

<sup>6</sup>Он то није рекао зато што му је било стало до сиромаша, него зато што је био крадљивац: код њега је била кеса с новцем па је узимао оно што се у њу стављало.

<sup>7</sup>Тада Исус рече: »Пусти је, нека то сачува за дан моје сахране. <sup>8</sup>Сиромаше ћете увек имати са собом, али мене нећете увек имати.«

### Завера против Лазара

<sup>9</sup>Силно мноштво Јудеја сазна да је Исус у Витанији па одоше онамо, не само због Исуса него и због Лазара, кога је Исус васкрсао из мртвих. <sup>10</sup>А првосвештеници одлучише да и Лазара убију, <sup>11</sup>јер су због њега многи Јудеји одлазили к Исусу и веровали у њега.

### Исус улази у Јерусалим

(Матеј 21,1-11; Марко 11,1-11; Лука 19,28-40)

<sup>12</sup>Сутрадан силан народ који је дошао на празник, пошто је чуо да Исус долази у Јерусалим, <sup>13</sup>узе палмове гране и изађе му у сусрет, вичући:

»Хосана\*!

‘Благословен онај који долази у име Господа!\*

Благословен Цар Израелов!«

<sup>14</sup>А Исус нађе магаре и узјаха га, као што је записано:

<sup>15</sup> »Не бој се, кћери сионска!

Ево, цар твој долази јашући на младунчету магарицином.\*«

<sup>16</sup>Његови ученици то нису испрва разумели, али кад је Исус био прослављен, сети-

**литру** Једна литра је износила око 340 грама.

**триста динара** Један динар је имао вредност једне наднице.

**Хосана** Хебрејска реч која значи »спаси«; такође и узвик којим се одаје поштовање Богу

**12,13** Псалми 118,25-26

**12,15** Захарија 9,9

ше се да је то било написано о њему и да су му то учинили.

<sup>17</sup>А народ који је био са Исусом кад је позвао Лазара из гроба и васкрсао га из мртвих, сведочио је о томе. <sup>18</sup>Зато му силан народ и пође у сусрет јер су чули да је управо он учинио то знамење.

<sup>19</sup>А фарисеји су међу собом говорили: »Видите да се ништа не може. Ено, цео свет оде за њим!«

### Исус предсказује своју смрт

<sup>20</sup>А међу онима који су дошли да се поклоне Богу на празник било је и Грка. <sup>21</sup>Они дођоше к Филипу, који је био из Витсаиде у Галилеји, и замолише га, говорећи: »Господару, хтели бисмо да видимо Исуса.«

<sup>22</sup>А Филип оде и то рече Андреји па Андреја и Филип одоше и то рекоше Исусу.

<sup>23</sup>»Дошао је час да се Син човечији прослави«, рече им Исус. <sup>24</sup>»Истину вам кажем: ако пшенично зрно не падне на земљу и не умре, остаје само. А ако умре, доноси обилан род. <sup>25</sup>Ко воли свој живот, изгубиће га; а ко мрзи свој живот на овој свету, сачуваће га за вечни живот. <sup>26</sup>Ко ми служи, иде за мном; и где сам ја, онде ће бити и мој служитељ. Мој Отац ће указати част оном ко ми служи.

<sup>27</sup>Душа ми је сада узнемирена, и шта да кажем? Оче, спаси ме од овог часа? Не, јер зато сам и дошао до овог часа. <sup>28</sup>Оче, прослави своје име.«

Тада се са неба зачу глас: »Прославио сам и опет ћу прославити!«

<sup>29</sup>А народ, који је онде стајао и слушао, рече да је загрмело. <sup>30</sup>Други рекоше: »Анђео му је говорио.«

А Исус им рече: »Овај глас се није чуо ради мене, него ради вас. <sup>31</sup>Сада је суђење овој свету. Сада ће владар овога света бити избачен напоље. <sup>32</sup>А ја — кад будем подигнут са земље — све ћу људе привући к себи.«

<sup>33</sup>То рече да значи каквом смрћу ће умрети.

<sup>34</sup>Тада му народ рече: »Чули смо из Закона да Христос\* остаје довека. Како онда говориш да Син човечији треба да буде подигнут? Ко је тај Син човечији?«

<sup>35</sup>»Светлост ће још само кратко бити међу вама«, рече им Исус. »Ходајте док имате светлост да вас не обузме тама. Јер, ко хода у тами, не зна куда иде. <sup>36</sup>Док имате светлост, верујте у светлост да будете синови светлости.«

Кад је то изговорио, оде и сакри се од њих.

### Јудеји и даље не верују

<sup>37</sup>Иако је Исус сва знамења учинио пред њима, они му не повероваше, <sup>38</sup>да се испуне речи пророка Исаије, који је рекао:

»Господе, ко поверова нашој поруци,  
и коме се откри рука Господња?«\*

<sup>39</sup>Зато нису могли да поверују јер је још Исаија рекао:

<sup>40</sup> »Заслепио им је очи  
и отврдноу им срца,  
да очима не виде  
и срцем не разумеју,  
и не обратe се,  
да их излечим.«\*

<sup>41</sup>Исаија је то рекао јер је видео Исусову славу и о њему говорио. <sup>42</sup>Ипак, многи поглавари су веровали у њега, али то нису признавали због фарисеја да не би били изопштени из синагоге. <sup>43</sup>Јер, више су волели људску славу од Божије.

<sup>44</sup>»Ко у мене верује, не верује у мене, него у Онога који ме је послао«, повика Исус. <sup>45</sup>»И ко мене гледа, гледа Онога који ме је послао. <sup>46</sup>Ја — Светлост — дошао сам на свет да нико ко у мене верује не остане у тами. <sup>47</sup>Ко слуша моје речи, а не држи их се, ја му не судим. Јер, нисам дошао да свету судим, него да свет спасем. <sup>48</sup>Ко ме одбацује и не прихвата моје речи, има свог судију: Реч коју сам изрекао — она ће му судити Последњег дана. <sup>49</sup>Јер, ја нисам говорио сам од себе, него ми је сам Отац, који ме је послао, заповедио шта да кажем и шта да говорим. <sup>50</sup>А ја знам да је његова заповест вечни живот. То, дакле, што говорим, говорим онако како ми је рекао Отац.«



**Исус пере ноге ученицима**

**13**Пре самог Празника Пасхе, Исус, знајући да је дошао његов час да пређе са овог света Оцу, докраја показа љубав према својима, према онима које је волео на овом свету.

<sup>2</sup>Служила се вечера, а ђаво је у срце Јуде, сина Симона Искариотског, већ ставио мисао да изда Исуса. <sup>3</sup>Знајући да му је Отац све предао у руке, и да је изашао од Бога и да се Богу враћа, <sup>4</sup>Исус устаде од вечере и скиде огртач па узе убрус и опаса се. <sup>5</sup>Онда у лавор насу воде и поче да пере ноге ученицима и да их брише убрусом којим се опасао.

<sup>6</sup>Тако стиже и до Симона Петра, који му рече: »Господе, зар ћеш ми ти опрати ноге?«

<sup>7</sup>»Ти сад не знаш шта ја чиним«, одговори му Исус, »али схватићеш касније.«

<sup>8</sup>А Петар му рече: »Нећеш ти мени прати ноге никада!«

»Ако те не оперем«, одговори му Исус, »нећеш имати удела са мном.«

<sup>9</sup>»Господе«, рече му Симон Петар, »онда немој само ноге, него и руке и главу!«

<sup>10</sup>»Окупани не треба да опере ништа осим ногу јер је цео чист«, рече му Исус. »И ви сте чисти, али не сви.«

<sup>11</sup>Знао је ко ће га издати па је зато рекао: »Нисте сви чисти.«

<sup>12</sup>А кад им је опрао ноге, узе свој огртач и поново леже за трпезу па их упита: »Разумете ли то што сам вам учинио? <sup>13</sup>Ви ме зовете Учителем и Господом, и добро кажете јер то јесам. <sup>14</sup>Па ако сам ја, Господ и Учитель, опрао ноге вама, онда треба и ви да перете ноге један другом. <sup>15</sup>Дао сам вам пример да и ви чините онако како сам ја учинио вама. <sup>16</sup>Истину вам кажем: слуга није већи од свога господара, ни посланик од онога који га је послао. <sup>17</sup>Пошто то знате, благо вама ако тако будете и чинили.«

**Исус указује на издајника**

(Матеј 26,20-25; Марко 14,17-21; Лука 22,21-23)

<sup>18</sup>»Не говорим о сваком од вас. Знам оне које сам одабрао. Али, нека се испуни Писмо: 'Онај који је мој хлеб јео, своју пету

подиже на мене.\*» <sup>19</sup>Говорим вам сада, пре него што се догоди да, кад се догоди, поверујете да Ја јесам\*. <sup>20</sup>Истину вам кажем: ко прима онога кога ја шаљем, мене прима; а ко прима мене, прима Онога који ме је послао.«

<sup>21</sup>Кад је то рекао, потресе се у души па посведочи: »Истину вам кажем: један од вас ће ме издати.«

<sup>22</sup>А ученици погледаше један другог, у недоумици о коме говори. <sup>23</sup>Један од ученика — онај кога је Исус волео — лежао је одмах до Исусових груди <sup>24</sup>па му Симон Петар даде знак и рече: »Питај га о коме говори.«

<sup>25</sup>Овај се наслони Исусу на груди па га упита: »Ко је тај, Господе?«

<sup>26</sup>А Исус му одговори: »Онај за кога умочим залогај у чинију и дам му га.«

Онда умочи залогај, узе га и даде Јуди, сину Симона Искариотског, <sup>27</sup>а после тог залогаја, у Јуду уђе Сатана.

Тада му Исус рече: »Што чиниш, чини брзо.«

<sup>28</sup>Али, ниједан од оних који су лежали за трпезом није знао зашто му је то рекао. <sup>29</sup>Неки су, пошто је Јуда држао кесу с новцем, помислили да му је Исус рекао: »Купи шта нам треба за празник«, или да нешто да сиромасима. <sup>30</sup>Тада Јуда, пошто је узео онај залогај, одмах изађе. А била је ноћ.

**Нова заповест**

<sup>31</sup>Кад је он изашао, Исус рече: »Сад се прославио Син човечији, и Бог се прославио у њему. <sup>32</sup>Ако се Бог прославио у њему\*, и Бог ће њега прославити у себи, и прославиће га одмах. <sup>33</sup>Дечице, још само мало ћу бити с вама. Тражићете ме, али као што рекох Јудејима: 'Куда ја идем, ви не можете доћи', тако сад кажем и вама. <sup>34</sup>Нову заповест вам дајем — да волите један другога. Као што сам ја волео вас, тако и ви волите један другога. <sup>35</sup>По овом ће сви знати да сте моји ученици: ако будете имали љубави један за другога.«

13,19 2.Мојсијева 3,14

Ако ... у њему У многим раним рукописима не стоји: Ако се Бог прославио у њему

### Исус предсказује да ће га се Петар одрећи

(Матеј 26,31-35; Марко 14,27-31; Лука 22,31-34)

<sup>36</sup>»Господе«, рече му Симон Петар, »куда ћеш?«

А Исус му одговори: »Куда ја идем, ти сада не можеш поћи за мном. Али, поћи ћеш касније.«

<sup>37</sup>»Господе«, упита Петар, »зашто не могу поћи за тобом сада? За тебе ћу положити свој живот.«

<sup>38</sup>»Положићеш свој живот за мене?« рече Исус. »Истину ти кажем: петало се неће огласити док ме се три пута не одрекнеш.«

### Пут, Истина и Живот

**14**»Нека се ваше срце не узнемирава. <sup>1</sup>Верујте у Бога и у мене верујте. <sup>2</sup>У кући мога Оца има много станова. Да није тако, зар бих вам рекао: 'Идем да вам припремим место.'? <sup>3</sup>А кад одем и припремим вам место, доћи ћу опет и узети вас к себи да и ви будете онде где сам ја. <sup>4</sup>А куда ја идем, знате пут.«

<sup>5</sup>»Господе«, рече му Тома, »не знамо куда одлазиш. Како можемо да знамо пут?«

<sup>6</sup>»Ја сам Пут, Истина и Живот«, одговори Исус. »Нико не долази к Оцу, осим кроз мене. <sup>7</sup>Кад бисте познавали мене, познавали бисте\* и мога Оца. Одсад га и познајете, и видели сте га.«

<sup>8</sup>»Господе«, рече му Филип, »покажи нам Оца, и то ће нам бити довољно.«

<sup>9</sup>»Толико времена сам с вама«, рече му Исус, »а ти ме, Филипе, још ниси упознао! Ко је видео мене, видео је Оца. Како можеш да кажеш: 'Покажи нам Оца'? <sup>10</sup>Зар не верујеш да сам ја у Оцу и да је Отац у мени? Речи које вам говорим не говорим сам од себе, него Отац, који живи у мени, чини своја дела. <sup>11</sup>Верујте ми да сам ја у Оцу и Отац у мени. А ако не, верујте због самих дела. <sup>12</sup>Истину вам кажем: ко верује у мене, чиниће дела која ја чиним. Чиниће и већа јер ја одлазим к Оцу. <sup>13</sup>И што год замолите у моје име, учинићу, да се Отац прослави у Сину. <sup>14</sup>Ако ме нешто замолите у моје име, учинићу.«

**Кад бисте ... познавали бисте** У неким рукописима стоји: Ако сте упознали мене, познаваћете

### Исус обећава да ће послати Светога Духа

<sup>15</sup>»Ако ме волите, држаћете се мојих заповести, <sup>16</sup>а ја ћу молити Оца и он ће вам дати другог Помагача\* да буде с вама до века: <sup>17</sup>Духа истине, кога свет не може да прими јер га не види и не познаје. Ви га познајете јер борави с вама и биће у вама\*. <sup>18</sup>Нећу вас оставити као сирочад — доћи ћу к вама. <sup>19</sup>Још мало, и свет ме више неће видети, али ви ћете ме видети јер ја живим па ћете и ви живети. <sup>20</sup>Тог дана ћете сазнати да сам ја у свом Оцу, и да сте ви у мени, а ја у вама. <sup>21</sup>Ко има моје заповести и држи их се, тај ме воли; а ко воли мене, њега ће волети и мој Отац. А волећу га и ја и показаћу му се.«

<sup>22</sup>»Господе«, рече му Јуда, не Искариотски, »како то да ћеш се показати нама, а не свету?«

<sup>23</sup>»Ко ме воли, држаће се моје Речи«, одговори му Исус, »и мој Отац ће га волети, и ми ћемо доћи к њему и код њега се настанити. <sup>24</sup>Ко ме не воли, не држи се моје Речи. А Реч коју слушате није моја, него Оца, који ме је послао.

<sup>25</sup>Ово сам вам говорио док сам боравио с вама, <sup>26</sup>али Помагач\* — Свети Дух — кога ће Отац послати у моје име, научиће вас свему и подсетиће вас на све што сам вам рекао.

<sup>27</sup>Мир вам остављам, свој мир вам дајем. Али, не дајем га онако како свет даје. Нека се не узнемирава ваше срце и нека се не плаши. <sup>28</sup>Чули сте да сам рекао: 'Одлазим и вратићу вам се.' Да ме волите, радовали бисте се што одлазим к Оцу, јер Отац је већи од мене.

<sup>29</sup>То сам вам рекао сада, пре него што се догоди да поверујете кад се догоди. <sup>30</sup>Нећу више много с вама говорити јер долази владар света. Он ми не може ништа, <sup>31</sup>али свет треба да сазна да ја волим Оца, и ја чиним онако како ми је Отац заповедио.

Устаните, хајдемо одавде.«

**Помагача** Или: Тешитеља

**и биће у вама** У неким раним рукописима стоји: и у вама је

**Помагач** Или: Тешитељ

**Чокот и лоза**

**15**»Ја сам прави чокот, а мој Отац је виноградар. <sup>2</sup>Он одсеца сваку лозу на мени која не доноси род, и сваку која доноси род, обрезаје\* да више рода донесе. <sup>3</sup>Ви сте већ чисти због Речи коју сам вам говорио. <sup>4</sup>Останите у мени, и ја ћу у вама. Као што лоза не може да донесе род сама од себе ако не остане на чокоту, не можете ни ви ако не останете у мени. <sup>5</sup>Ја сам чокот, а ви лозе. Ко остаје у мени, и ја у њему, много рода доноси јер без мене не можете ништа. <sup>6</sup>Ако неко не остане у мени, избацује се напоље као лоза и осуши се. Њу скупе, баце у ватру и спале. <sup>7</sup>Ако останете у мени и моје речи остану у вама, замолите што год хоћете, и биће вам. <sup>8</sup>Овим се прославља мој Отац: да много рода донесете и да будете моји ученици.

<sup>9</sup>Као што је Отац волео мене, тако сам и ја волео вас. Останите у мојој љубави. <sup>10</sup>Ако се држите мојих заповести, остаћете у мојој љубави, као што сам се и ја држао заповести свога Оца па остајем у његовој љубави.

<sup>11</sup>Ово сам вам рекао да моја радост буде у вама и да ваша радост буде потпуна. <sup>12</sup>Ово је моја заповест: да волите један другог као што сам ја волео вас. <sup>13</sup>Нема веће љубави него свој живот положити за пријатеље. <sup>14</sup>Ви сте моји пријатељи ако чините оно што вам заповедам. <sup>15</sup>Више вас не зовем слугама јер слуга не зна шта чини његов господар. Назвао сам вас пријатељима јер сам вам обзнанио све што сам чуо од свога Оца. <sup>16</sup>Нисте ви изабрали мене, него сам ја изабрао вас и одредио вас да идете и доносите род, и да ваш род остане па да вам Отац да све што замолите у моје име. <sup>17</sup>Ово вам заповедам: волите један другог.«

**Свет мрзи ученике**

<sup>18</sup>»Ако вас свет мрзи, знајте да је мене мрзео пре вас. <sup>19</sup>Да сте од света, свет би вас волео као своје. Али, пошто нисте од света, него сам вас ја изабрао из света, због тога вас свет мрзи. <sup>20</sup>Сетите се изреке коју сам вам казао: 'Слуга није већи од свога господара.\*' Ако су прогонили мене, прогониће и вас. Ако су се моје Речи држали, држаће се и ваше. <sup>21</sup>А све ће то чинити против вас због мене јер

не познају Онога који ме је послао. <sup>22</sup>Да нисам дошао и говорио им, не би имали греха. Али, сада немају изговора за свој грех. <sup>23</sup>Ко мрзи мене, мрзи и мога Оца. <sup>24</sup>Да нисам међу њима учинио дела каква нико други није учинио, не би имали греха. А сад су видели, а ипак замрзеше и мене и мога Оца. <sup>25</sup>Али, треба да се испуни оно што је записано у њиховом закону: 'Замрзеше ме без злога.\*'

<sup>26</sup>А када дође Помагач\*, кога ћу вам послати од Оца — Дух истине који излази од Оца — он ће за мене сведочити. <sup>27</sup>А сведочићете и ви јер сте од почетка са мном.

**16**Ово сам вам рекао да се не саблазните. <sup>2</sup>Изопштиће вас из синагоге. Штавише, долази време када ће сваки онај који убије неког од вас мислити да служи Богу. <sup>3</sup>А то ће чинити јер не познају ни Оца ни мене. <sup>4</sup>Ово сам вам говорио да се, када дође време, сетите да сам вам рекао. У почетку вам ово нисам рекао јер сам био с вама.«

**Дело Светога Духа**

<sup>5</sup>»Али, сада одлазим Ономе који ме је послао, а нико од вас ме не пита: 'Куда одлазиш?' <sup>6</sup>Него, зато што сам вам то рекао, жалост вам је испунила срце. <sup>7</sup>Али, говорим вам истину: боље је за вас да ја одем. Јер, ако не одем, неће вам доћи Помагач\*; а ако одем, послаћу вам га. <sup>8</sup>Кад он дође, доказаће да је свет у заблуди\* у погледу греха, праведности и суда. <sup>9</sup>У погледу греха — зато што не верују у мене; <sup>10</sup>у погледу праведности — зато што идем к Оцу и више ме нећете видети; <sup>11</sup>у погледу суда — зато што је осуђен владар овога света.

<sup>12</sup>Још бих много тога имао да вам кажем, али то сада не бисте могли да поднесете. <sup>13</sup>Али, када дође он, Дух истине, упутиће вас у сву истину јер неће говорити сам од себе, него ће говорити оно што чује и најавиће вам оно што долази. <sup>14</sup>Он ће ме прославити јер ће од мога узимати и вама најављивати. <sup>15</sup>Све што Отац има, моје је. Зато сам рекао: 'Од мога ће узимати и вама најављивати'.

<sup>16</sup>Још мало, и више ме нећете видети, а онда још мало па ћете ме видети.«

обрезује Или: чисти  
15,20 Јован 13,16

15,25 Псалми 35,19; 69,4  
Помагач Или: Тешитељ  
дође ... у заблуди Или: дође, разоткриће кривицу света

### Жалост ученика преокренуће се у радост

<sup>17</sup>Тада неки од његових ученика упиташе један другог: »Шта је то што нам каже: 'Још мало, и нећете ме видети, а онда још мало па ћете ме видети', и: 'Зато што одлазим к Оцу'?«

<sup>18</sup>Говорили су, дакле: »Шта је то што каже: 'још мало'? Не знамо о чему говори.«

<sup>19</sup>А Исус је знао да хоће да га питају па им рече: »Расправљате међу собом о оном што сам рекао: 'Још мало, и нећете ме видети, а онда још мало па ћете ме видети'.<sup>20</sup>Истину вам кажем: плакаћете и туговаћете, а свет ће се радовати. Бићете жалосни, али ваша жалост ће се преокренути у радост.<sup>21</sup>Жена је жалосна док рађа јер је дошао њен час. Али, кад се дете роди, она се више не сећа муке јер је радосна што је човек дошао на свет.<sup>22</sup>Тако сте и ви сада жалосни, али ја ћу вас опет видети и ваше срце ће се радовати, и нико неће моћи да вам одузме ту радост.<sup>23</sup>И тог дана ме ништа нећете питати. Истину вам кажем: што год замолите Оца у моје име, даће вам.<sup>24</sup>До сада ништа нисте молили у моје име. Молите, и добићете — да ваша радост буде потпуна.«

### Ја сам победио свет

<sup>25</sup>»Ово сам вам говорио у причама. Долази време када вам више нећу говорити у причама, него ћу вам Оца објављивати отворено.<sup>26</sup>Тог дана ћете молити у моје име. Не кажем да ћу ја молити Оца за вас,<sup>27</sup>јер вас и сам Отац воли зато што сте волели мене и поверовали да сам изашао од Бога.<sup>28</sup>Од Оца сам изашао и дошао сам на свет. Сада напуштам свет и одлазим к Оцу.«

<sup>29</sup>Тада његови ученици рекоше: »Ево, сад нам говориш отворено; никакву нам причу не казујеш.<sup>30</sup>Сад знамо да све знаш и немаш потребе да те неко нешто пита. Зато верујемо да си дошао од Бога.«

<sup>31</sup>А Исус им рече: »Зар сада верујете?<sup>32</sup>Ево, долази час — дошао је — када ћете се разбежати сваки на своју страну и мене оставити самог. Али, ја нисам сам јер је са мном Отац.<sup>33</sup>Ово сам вам рекао да бисте у мени имали мир. У свету имате невољу, али будите храбри — ја сам победио свет.«

### Исус се моли за себе

**17**Кад је то изговорио, Исус подиже поглед ка небу па рече: »Оче, дошао је час: прослави Сина да би Син прославио тебе.<sup>2</sup>Јер, ти си му дао власт над свим људима\* да свима које си му дао да вечни живот.<sup>3</sup>А ово је вечни живот: да упознају тебе, јединог истинитог Бога, и онога кога си послао — Исуса Христа.<sup>4</sup>Ја сам тебе прославио на земљи довршивши дело које си ми дао да га извршим.<sup>5</sup>Сада ти прослави мене код себе, Оче, истом оном славом коју сам имао код тебе пре него што је свет постао.«

### Исус се моли за ученике

<sup>6</sup>»Објавио сам твоје име људима које си ми дао из овога света. Били су твоји, али си их ти дао мени и они су се држали твоје Речи.<sup>7</sup>Сада знају да је од тебе све што си ми дао.<sup>8</sup>Јер, дао сам им речи које си ти дао мени и они су их прихватили и заиста спознали да сам од тебе, и поверовали су да си ме ти послао.<sup>9</sup>За њих молим. Не молим за свет, него за оне које си ми дао, јер су твоји.<sup>10</sup>Све што је моје, твоје је, и што је твоје, моје је — а ја сам се у њима прославио.<sup>11</sup>Ја више нисам у свету, али они су у свету, а ја долазим к теби. Свети Оче, чувај их својим именом\*, које си ми дао, да буду једно као и ми.<sup>12</sup>Док сам био с њима, чувао сам их именом\* које си ми дао. Сачувао сам их и ниједан од њих није пропао, осим сина пропасти, да се испуни Писмо.

<sup>13</sup>Сада долазим к теби, али ово говорим док сам још у свету да би имали пунину моје радости у себи.<sup>14</sup>Предао сам им твоју Реч, а свет их је замрзео јер нису од света, као што ни ја нисам од света.<sup>15</sup>Не молим да их узмеш са света, него да их сачуваш од зла.<sup>16</sup>Они нису од света, као што ни ја нисам од света.<sup>17</sup>Посвети их истином — твоја Реч је истина.<sup>18</sup>Као што си ти мене послао у свет, тако сам и ја послао њих у свет<sup>19</sup>и самога себе посвећујем за њих да и они буду посвећени истином.«

над свим људима Дословно: над сваким телом  
својим именом Или: у свом имену  
именом Или: у имену

### Исус се моли за све који верују

<sup>20</sup>»Али, не молим само за њих, него и за оне који ће на њихову реч поверовати у мене, <sup>21</sup>да сви буду једно као што си ти, Оче, у мени и ја у теби. Нека и они буду у нама да свет верује да си ме ти послао. <sup>22</sup>Дао сам им славу коју си ти дао мени да буду једно као што смо ми једно <sup>23</sup>— ја у њима, а ти у мени — да буду савршено уједињени, да свет спозна да си ме ти послао и да си и њих волео као што си волео мене.

<sup>24</sup>Оче, хоћу да они које си ми дао буду са мном онде где сам ја и да гледају моју славу, коју си ми дао јер си ме волео пре постанка света. <sup>25</sup>Праведни Оче, иако те свет не познаје, ја те познајем, а и ови знају да си ме ти послао. <sup>26</sup>Обзнанио сам им твоје име и обзнанићу да љубав којом си ме заволео буде у њима, и ја у њима.«

### Исус издан и ухваћен

(*Матеј 26,47-56; Марко 14,43-50; Лука 22,47-53*)

**18**Кад је ово изговорио, Исус оде са својим ученицима на другу страну потока Кедрона. Онде је био један врт па он и његови ученици уђоше у њега. <sup>2</sup>А знао је за то место и Јуда, његов издајник, јер се Исус онде често састајао са својим ученицима. <sup>3</sup>Он узе чету војника, а од првосвештеника и фарисеја слуге, па дође онамо са бакљама, светиљкама и оружјем.

<sup>4</sup>А Исус, знајући шта ће се све с њим догодити, изађе и упита их: »Кога тражите?«

<sup>5</sup>»Исуса Назарећанина«, одговорише му.

А он им рече: »Ја сам\*.« С њима је стајао и Јуда, његов издајник. <sup>6</sup>А кад им је рекао: »Ја сам\*«, они устукнуше и падоше на земљу.

<sup>7</sup>Онда их Исус опет упита: »Кога тражите?«

А они рекоше: »Исуса Назарећанина.«

<sup>8</sup>»Рекох вам: Ја сам\*. Па, пошто мене тражите, пустите ове да иду« <sup>9</sup>— да се испуни оно што је рекао: »Нисам изгубио ниједнога од оних које си ми дао.«\*

<sup>10</sup>А Симон Петар је имао мач па га по теже, удари првосвештениковог слугу и одсече му десно ухо. Слуга се звао Малх.

<sup>11</sup>Исус рече Петру: »Врати мач у корице. Зар да не испијем чашу коју ми је Отац дао?«

### Исус пред Аном

(*Матеј 26,57-58; Марко 14,53-54; Лука 22,54*)

<sup>12</sup>Тада чета, њен заповедник и јудејске слуге ухватише Исуса и везаше га <sup>13</sup>па га најпре одведоше Ани, тасту Кајафе, првосвештеника те године. <sup>14</sup>А Кајафа је био онај који је Јудејима саветовао: »Боље је да један човек умре за народ.«\*

### Петрово прво одрицање

(*Матеј 26,69-70; Марко 14,66-68; Лука 22,55-57*)

<sup>15</sup>За Исусом пођоше Симон Петар и још један ученик. Тог ученика је првосвештеник познавао па он са Исусом уђе у првосвештениково двориште, <sup>16</sup>а Петар остаде напољу пред капијом. Тада изађе онај други ученик, кога је познавао првосвештеник, поразговара с вратарком па уведе Петра унутра.

<sup>17</sup>Слушкиња која је пазила на врата упита Петра: »Да ниси и ти један од ученика овога човека?«

»Нисам«, рече Петар.

<sup>18</sup>А слуге и стражари су наложили ватру и стајали око ње и грејали се јер је било хладно па је и Петар стајао с њима и грејао се.

### Првосвештеник испитује Исуса

(*Матеј 26,59-66; Марко 14,55-64; Лука 22,66-71*)

<sup>19</sup>У међувремену је првосвештеник испитивао Исуса о његовим ученицима и о његовом учењу.

<sup>20</sup>»Ја сам свету говорио отворено«, одговори му Исус. »Увек сам учио народ у синагоги и у Храму, где се сви Јудеји окупљају, и ништа нисам говорио у тајности. <sup>21</sup>Зашто питаш мене? Питај оне који су чули шта сам им говорио. Они знају шта сам рекао.«

<sup>22</sup>Кад је то рекао, ошамари га један од слугу који је онде стајао и рече: »Зар тако одговараш првосвештенику!«

<sup>23</sup>»Ако сам зло говорио«, одговори му Исус, »докажи шта је зло. А ако сам добро, зашто ме удараш?«

<sup>24</sup>Тада га Ана, везаног, посла првосвештенику Кајафи.

### Петрово друго и треће одрицање

(Матеј 26,71-75; Марко 14,69-72; Лука 22,58-62)

<sup>25</sup>Док је Симон Петар стајао и грејао се, упиташе га: »Да ниси и ти један од његових ученика?«

А он порече, рекавши: »Нисам.«

<sup>26</sup>Један од првосвештеникових слугу — рођак онога коме је Петар одсекао ухо — рече: »Зар те нисам видео с њим у врту?«

<sup>27</sup>А Петар опет порече, и одмах се огласи петао.

### Исус пред Пилатом

(Матеј 27,1-2, 11-14; Марко 15,1-5; Лука 23,1-5)

<sup>28</sup>Исуса из Кајафине куће одведоше у преторијум\*. Било је рано јутро па они не хтедоше да уђу у преторијум\* да не постану нечисти, него да могу да једу Пасху.

<sup>29</sup>Стога Пилат изађе пред њих и рече: »Какву оптужбу изнесите против овога човека?«

<sup>30</sup>»Да тај човек није злочинац«, одговорише му они, »не бисмо ти га предавали.«

<sup>31</sup>Тада им Пилат рече: »Узмите га ви па му судите по свом закону.«

»Ми не смемо никог да убијемо«, одговорише му Јудеји <sup>32</sup>— да се испуни оно што је Исус рекао о смрти каквом је требало да умре.

<sup>33</sup>Пилат онда опет уђе у преторијум\*, позва Исуса па га упита: »Јеси ли ти цар Јудеја?«

<sup>34</sup>»Говориш ли то сам од себе«, рече Исус, »или су ти други говорили о мени?«

<sup>35</sup>»Зар сам ја Јудејин?« рече Пилат. »Твој народ и првосвештеници су те мени предали. Шта си учинио?«

<sup>36</sup>»Моје царство није од овога света«, одговори Исус. »Кад би моје царство било од овога света, моји би се поданици борили да не будем предат Јудејима. Али, моје царство није одавде.«

<sup>37</sup>Тада му Пилат рече: »Дакле, ипак си цар!«

А Исус одговори: »Тако је као што кажеш: цар сам. Ја сам се за ово родио и за

ово дошао на свет: да сведочим за истину. Ко год је од истине, слуша мој глас.«

<sup>38</sup>»Шта је истина?« рече му Пилат.

### Исус осуђен на смрт

(Матеј 27,15-31; Марко 15,6-20; Лука 23,13-25)

Кад је то рекао, опет изађе пред Јудеје, па им рече: »Не налазим му никакву кривицу. <sup>39</sup>А ваш је обичај да вам за Пасху једнога ослободим. Хоћете ли, дакле, да вам ослободим цара Јудеја?«

<sup>40</sup>А они повикаше: »Не њега, него Вараву!«

А Варава је био разбојник.

**19**Тада Пилат узме Исуса и даде да га избичују. <sup>2</sup>Војници исплетоше венац од трња и ставише му на главу, па га огрнуше пурпурним огртачем. <sup>3</sup>Онда су му прилазили и говорили: »Здраво, царе Јудеја!« и шамарали га.

<sup>4</sup>А Пилат поново изађе напоље па им рече: »Ево, изводим вам га напоље да знате да му нисам нашао никакву кривицу.«

<sup>5</sup>Тада Исус изађе напоље, с венцем од трња и у пурпурном огртачу, а Пилат рече: »Ево човека!«

<sup>6</sup>Кад су га првосвештеници и слуге угледали, повикаше: »Распни га! Распни га!«

»Ви га узмите па га распните«, рече им Пилат, »јер ја му нисам нашао кривицу.«

<sup>7</sup>А Јудеји му одговорише: »Ми имамо Закон, и по Закону он мора да умре јер је тврдио да је Син Божији!«

<sup>8</sup>Кад је Пилат то чуо, још више се уплаши <sup>9</sup>па опет уђе у преторијум\* и упита Исуса: »Одакле си?« Али, Исус му не даде одговор.

<sup>10</sup>Тада му Пилат рече: »Зар мени не одговараш? Зар не знаш да имам власт да те ослободим и власт да те распнем?«

<sup>11</sup>»Не би ти имао никакве власти нада мном«, одговори му Исус, »да ти није дата одозго. Зато је већи грех онога који ме је теби предао.«

<sup>12</sup>Отада је Пилат настојао да га ослободи.

Али, Јудеји су викали: »Ако га ослободиш, ниси царев пријатељ! Ко год се издаје за цара, противи се цару!«

<sup>13</sup>Кад је то чуо, Пилат изведе Исуса напоље и седе на судијску столицу, на месту које се зове Камени плочник — арамејски: Гавата. <sup>14</sup>А био је Дан припреме за Пасху, око поднева\*.

преторијум То јест: намесников двор

око поднева Дословно: око шестог часа

Пилат рече Јудејима: »Ево вашег цара!«

<sup>15</sup>А они повикаше: »Води га! Води га! Распни га!«

»Зар да распнем вашег цара?« упита их Пилат.

А првосвештеници му одговорише: »Ми немамо цара осим цезара!«

<sup>16</sup>Тада им га Пилат предаде да га распну, и они га преузеше.

### Распеће

(*Матеј 27,32-44; Марко 15,21-32; Лука 23,26-43*)

<sup>17</sup>Носећи свој крст, Исус изађе на такозвано Лобањско место — које се на арамејском зове Голгота — <sup>18</sup>где га распеше. А с њим распеше још двојицу — један је био с једне стране, други са друге, а Исус у средини.

<sup>19</sup>А Пилат написа натпис и стави га на крст. На њему је писало: ИСУС НАЗАРЕЋАНИН, ЦАР ЈУДЕЈА. <sup>20</sup>И тај натпис прочиташе многи Јудеји јер је место где је Исус био распет било близу града. А био је написан на арамејском, латинском и грчком језику.

<sup>21</sup>Првосвештеници рекоше Пилату: »Немој да пишеш: 'цар Јудеја', него да је он рекао да је цар Јудеја.«

<sup>22</sup>А Пилат им одговори: »Што написах — написах.«

<sup>23</sup>А кад су распели Исуса, војници узеше његову одећу и поделише је на четири дела — за сваког војника по део. Узеше и његову кошуљу, али је она била без шавова јер је одозго до доле била исткана у једном комаду.

<sup>24</sup>Тада рекоше један другом: »Хајде да је не цепамо, него да бацимо коцку за њу, да видимо коме ће припасти« — да се испуни Писмо које каже:

»Моју одећу поделише међу собом и бацише коцку за моје одело.«\*

И војници тако и учинише.

<sup>25</sup>А поред Исусовог крста стајале су његова мајка, њена сестра, Марија Клопина и Марија Магдалина.

<sup>26</sup>Исус виде мајку и ученика кога је волео како стоји поред ње па рече мајци: »Драга жено, ево ти сина.«

<sup>27</sup>Затим рече ученику: »Ево ти мајке.«

И од тог часа ученик је узео к себи.

### Исусова смрт

(*Матеј 27,45-56; Марко 15,33-41; Лука 23,44-49*)

<sup>28</sup>После тога, знајући да је све довршено, Исус рече, да би се испунило Писмо: »Жедан сам.«

<sup>29</sup>А онде је стајала посуда пуна сирћета па сунђер натопљен сирћетом натакоше на изопову стабљику и принеше његовим устима. <sup>30</sup>Чим је узео сирће, Исус рече: »Довршено је«, па спусти главу и издахну.

<sup>31</sup>А пошто је био Дан припреме, Јудеји замолише Пилата — да тела не би остала на крсту и у суботу јер је те суботе био Велики дан\* — да им се поломе ноге, а тела скину.

<sup>32</sup>И војници дођоше и поломише ноге првом и другом човеку који су с Исусом били распети. <sup>33</sup>А кад су дошли до Исуса, видеше да је већ умро па му не поломише ноге, <sup>34</sup>него му један војник копљем прободу ребра. И одмах потекоше крв и вода.

<sup>35</sup>За ово сведочи онај који је то видео и његово сведочанство је истинито; и он зна да говори истину па сведочи да и ви поверујете — <sup>36</sup>то се догодило да се испуни Писмо: »Ниједна кост му неће бити поломљена.«\*

<sup>37</sup>А једно друго Писмо каже: »Гледаће онога кога су прободли.«\*

### Исусова сахрана

(*Матеј 27,57-61; Марко 15,42-47; Лука 23,50-56*)

<sup>38</sup>После тога Јосиф из Ариматеје, који је био Исусов ученик — али тајни, због страха од Јудеја — замоли Пилата да однесе Исусово тело. И Пилат му допусти па он дође и однесе тело. <sup>39</sup>А дође и Никодим, који је оно раније дошао к њему ноћу, и донесе око сто литри\* мешавине смирне и алоје. <sup>40</sup>Тада узеше Исусово тело и увише га у платнене завоје с мирисима, као што Јудеји обично сахрањују. <sup>41</sup>А код места где је Исус био распет налазио се врт, и у врту нов гроб у коме још нико није био сахрањен. <sup>42</sup>И због тога што је био јудејски

**Велики дан** То јест: Пасха

**19,36** 2.Мојсијева 12,46; 4.Мојсијева 9,12; Псалми 34,20

**19,37** Захарија 12,10

**око сто литри** Око 34 килограма

Дан припреме и што је гроб био близу, Исуса положише у њега.

### Васкрсење

(*Матеј 28,1-10; Марко 16,1-8; Лука 24,1-12*)

**20**Рано ујутро првог дана седмице, док је још био мрак, Марија Магдалина дође на гроб и виде да је камен подигнут са гроба па трчећи оде Симону Петру и оном другом ученику, кога је Исус волео, и рече им: »Однели су Господа из гроба и не знамо где су га ставили!«

<sup>3</sup>Тада Петар и онај други ученик изађоше и кренуше према гробу. <sup>4</sup>Обојица су трчали заједно, али је онај други ученик трчао брже од Петра и први стигао до гроба. <sup>5</sup>Он се саже и угледа завоје који су онде лежали, али не уђе. <sup>6</sup>Онда за њим стиже и Симон Петар па уђе у гроб и виде завоје који су онде лежали. <sup>7</sup>А убрус, који је био на Исусовој глави, није лежао заједно са завојима, него је био одвојено савијен на једном месту. <sup>8</sup>Тада уђе и други ученик, онај који је први стигао до гроба, и виде и поверова. <sup>9</sup>Јер, они још нису разумели Писмо — да Исус треба да васкрсне из мртвих. <sup>10</sup>Потом се ученици вратише кући.

### Исус се показује Марији Магдалини

(*Марко 16,9-11*)

<sup>11</sup>А Марија је стајала напољу код гроба и плакала. И како је плакала, наднесе се над гроб <sup>12</sup>и угледа два анђела у белом како седе онде где је лежало Исусово тело — један код главе, а други крај ногу.

<sup>13</sup>»Жено«, рекоше јој они, »зашто плачеш?«

»Однели су мога Господа«, рече им она, »а не знам где су га ставили.«

<sup>14</sup>А кад је то рекла, осврну се и угледа Исуса како стоји, али није знала да је то он.

<sup>15</sup>»Жено«, рече јој Исус, »зашто плачеш? Кога тражиш?«

А она, мислећи да је то вртлар, рече: »Господару, ако си га ти однео, реци ми где си га ставио па ћу га ја узети.«

<sup>16</sup>Тада јој Исус рече: »Марија!«

А она се осврну па рече на арамејском: »Работи!« — што значи »Учитељу.«

<sup>17</sup>Исус јој рече: »Не дотичи ме јер још нисам отишао горе к Оцу. Него, иди мојој браћи па им реци: 'Одлазим горе к својој

Оцу и вашем Оцу, и својој Богу и вашем Богу.'«

<sup>18</sup>И Марија Магдалина оде и обавести ученике: »Видела сам Господа.«

И исприча им шта јој је рекао.

### Исус се показује ученицима

(*Матеј 28,16-20; Марко 16,14-18; Лука 24,36-49*)

<sup>19</sup>Увече тог првог дана седмице, кад су ученици били заједно, а врата закључана због страха од Јудеја, дође Исус и стаде међу њих па им рече: »Мир вама.«

<sup>20</sup>Кад је то рекао, показа им своје руке и ребра, а ученици се обрадоваше што виде Господа.

<sup>21</sup>Тада им он опет рече: »Мир вама. Као што је Отац послао мене, тако и ја шаљем вас.«

<sup>22</sup>Рекавши то, дахну на њих и рече: »Примите Светога Духа. <sup>23</sup>Кома опростите грехе, опростени су; а коме не опростите, нису опростени.«

### Исус и Тома

<sup>24</sup>А Тома звани Близанац, један од Дванаесторице, није био с њима кад је Исус дошао.

<sup>25</sup>Остали ученици му рекоше: »Видели смо Господа!«

А он им рече: »Ако не видим ожиљке од клинова на његовим рукама, и не ставим свој прст на место где су били клинови, и не ставим руку у његова ребра, нећу веровати.«

<sup>26</sup>Осам дана касније, његови ученици су опет били у кући\*, а с њима и Тома.

Исус уђе, иако су врата била закључана, и стаде међу њих па рече: »Мир вама.«

<sup>27</sup>А онда рече Томи: »Стави свој прст овамо и погледај моје руке. Испружи руку па је стави у моја ребра. И немој да будеш неверан, него веран.«

<sup>28</sup>»Мој Господ и мој Бог!« одврати Тома.

<sup>29</sup>А Исус му рече: »Зато што си ме видео, поверовао си. Благо онима који нису видели, а поверовали су.«

<sup>30</sup>Исус је пред својим ученицима учинио још многа друга знамења која нису записана у овој књизи. <sup>31</sup>Али, ово је записано да

у кући Дословно: унутра



верујете да Исус јесте Христос\*, Син Божији, и да, верујући, имате живот у његовом имену.

### Исус се показује седморици ученика

**21** Исус се после тога поново показа својим ученицима на Тиверијадском мору\*. А показао се овако: <sup>2</sup>Симон Петар, Тома звани Близанац, Натанаил из Кане Галилејске, Зеведејеви синови и два друга ученика били су заједно.

<sup>3</sup>Симон Петар им рече: »Идем да ловим рибу.«

А они рекоше: »И ми ћемо с тобом.«

И изађоше па уђоше у чамац, али те ноћи не уловише ништа.

<sup>4</sup>А рано ујутро, Исус је стајао на обали, али ученици нису знали да је то он.

<sup>5</sup>»Дечице«, упита их Исус, »зар немате ништа за јело?«

»Немамо«, одговорише они.

<sup>6</sup>А он им рече: »Баците мрежу са десне стране чамца, и наћи ћете.«

И они бацише, али више нису могли да је извуку од мноштва риба.

<sup>7</sup>Тада онај ученик кога је Исус волео рече Петру: »То је Господ!«

Кад је чуо да је то Господ, Симон Петар се опасало огрточем јер је био го, и скочи у море. <sup>8</sup>А остали ученици стигоше чамцем, вукући мрежу са рибом јер нису били далеко од обале — свега око двеста лаката\*. <sup>9</sup>Кад су пристали уз обалу, угледаше већ припремљен жар и на њему рибу и хлеб.

<sup>10</sup>Исус им рече: »Донесите неколико риба од ових које сте сад уловили.«

<sup>11</sup>Тада се Симон Петар попе у чамац и на обалу извуче мрежу, пуну великих риба — сто педесет три. Али, иако их је било толико, мрежа се није поцепала.

<sup>12</sup>»Дођите и доручкујте«, рече им Исус.

И ниједан од ученика се није усудио да га упита: »Ко си ти?« јер су знали да је то Господ.

<sup>13</sup>Тада Исус узео хлеб и даде им га, а исто тако и рибу. <sup>14</sup>Било је то трећи пут да се Исус показао својим ученицима пошто је васкрсао из мртвих.

### Исус и Петар

<sup>15</sup>Кад су доручковали, Исус упита Симона Петра: »Симоне, сине Јованов, волиш ли ме више него ови?«

»Да, Господе«, одговори му Петар, »ти знаш да те волим.«

А Исус му рече: »Напасај моју јагњад.«

<sup>16</sup>Онда га Исус упита по други пут: »Симоне, сине Јованов, волиш ли ме?«

»Да, Господе«, одговори му Петар, »ти знаш да те волим.«

А Исус му рече: »Чувај моје овце.«

<sup>17</sup>Онда га Исус упита трећи пут: »Симоне, сине Јованов, волиш ли ме?«

А Петар се растужи што га је трећи пут упитао: »Волиш ли ме?« па му рече: »Господе, ти знаш све, и знаш да те волим.«

А Исус му рече: »Напасај моје овце.

<sup>18</sup>Истину ти кажем: кад си био млађи, опасивао си се сам и ишао си куда си хтео. Али, кад остариш, раширићеш руке па ће те други опасати и одвести куда нећеш.«

<sup>19</sup>То је рекао наговештавајући каквом ће смрћу Петар прославити Бога. И кад му је то казао, рече: »Пођи за мном.«

### Ученик кога је Исус волео

<sup>20</sup>А Петар се осврну и угледа оног ученика кога је Исус волео како иде за њима, оног који се на вечери наслонио Исусу на груди и упитао га: »Господе, ко је твој издајник?«

<sup>21</sup>Видевши га, дакле, Петар упита Исуса: »Господе, а шта је с овим?«

<sup>22</sup>»Ако ја хоћу да он остане док не дођем«, рече му Исус, »шта се то тебе тиче? Ти пођи за мном.«

<sup>23</sup>Тако се међу браћом раширила прича да тај ученик неће умрети. Али, Исус није рекао да он неће умрети, него: »Ако ја хоћу да он остане док не дођем, шта се то тебе тиче?«

<sup>24</sup>Тај ученик сведочи за ово и он је ово записао, и ми знамо да је његово сведочанство истинито. <sup>25</sup>Али, има још много тога што је Исус учинио, и кад би се све по реду записало, мислим да ни у цео свет не би стале књиге које би биле написане.

**Христос** То јест: Месија

**Тиверијадском мору** То јест: Галилејском мору

**око двеста лаката** То јест: око 90 метара; један лакат је износио око 45 центиметара

# License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

## These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at [distribution@wbtc.com](mailto:distribution@wbtc.com).

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: [info@wbtc.com](mailto:info@wbtc.com)

**WBTC's web site** – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

**Order online** – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

**Current license agreement** – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

**Trouble viewing this file** – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

**Viewing Chinese or Korean PDFs** – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>